

CARTEA ÎNTÂIA A LUI SAMUEL

SAU ÎNTÂIA A ÎMPĂRAȚILOR

1

1. Era un om din Ramataim-Țofim, din muntele lui Efraim, numit Elcana, fiul lui Ieroham, fiul lui Elihu, fiul lui Tohu, fiul lui Țuf, Efratit.
 2. El avea două neveste; una se numea Ana, iar cealaltă Penina. Penina avea copii, dar Ana n-avea.
 3. Omul acesta se suia în fiecare an din cetatea sa la Silo, ca să se închine înaintea Domnului oștirilor și să-I aducă jertfe. Acolo se aflau cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, preoți ai Domnului.
 4. În ziua când își aducea Elcana jertfa, dădea părți nevestei sale Penina, tuturor fiilor, și tuturor fiicelor pe cari le avea de la ea.
 5. Dar Anei îi dădea o parte îndoită; căci iubea pe Ana. Dar Domnul o făcuse stearpă.
 6. Protivnica ei o înțepa dese ori, ca s-o facă să se mînie, pentru că Domnul o făcuse stearpă.
 7. Și în toți anii era așa. Oriceîteori se suia Ana la casa Domnului, Penina o înțepa la fel. Atunci ea plîngea și nu mânca.
 8. Elcana, bărbatul ei, îi zicea: „Ano, pentruce plîngi, și nu mănînci? Pentruce ți-este întristată inima? Oare nu prețuiesc eu pentru tine mai mult decît zece fii?”
 9. Ana s-a sculat, dupăce au mîncat și au băut ei la Silo. Preotul Eli ședea pe un scaun, lîngă unul din ușorii Templului Domnului.
 10. Și Ana se ruga Domnului cu sufletul amărît și plîngea!
 11. Ea a făcut o juruință, și a zis: „Doamne, Dumnezeu oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale, dacă-Ți vei aduce aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta, și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui, și brici nu va trece peste capul lui.“
 12. Fiindcă ea stătea multă vreme în rugăciune înaintea Domnului, Eli se uita cu băgare de seamă la gura ei.
 13. Ana vorbea în inima ei, și numai buzele și le mișca, dar nu i se auzea glasul. Eli credea că este beată,
 14. și i-a zis: „Pînă cînd vei fi beată? Du-te de te trezește.“
 15. Ana a răspuns: „Nu, domnul meu, eu sînt o femeie care suferă în inima ei, și n-am băut nici vin, nici băutură amețitoare; ci îmi vărsam sufletul înaintea Domnului.
 16. Să nu iei pe roaba ta drept o femeie stricată, căci numai prea multa mea durere și supărare m-a făcut să vorbesc pînă acum.“
 17. Eli a luat din nou cuvîntul, și a zis: „Du-te în pace, și Dumnezeu lui Israel să asculte rugăciunea pe care I-ai făcut-o!“
 18. Ea a zis: „Să capete roaba ta trecerea înaintea ta!“ Și femeia a plecat. A mîncat, și fața ei n-a mai fost aceeaș.
 19. S-au sculat dis de dimineață, și, dupăce s-au închinat pînă la pămînt înaintea Domnului, s-au întors și au venit acasă la Rama.
- Elcana s-a culcat cu nevastă-sa Ana, și Domnul Și-a adus aminte de ea.
20. Cînd i s-au împlinit zilele, Ana a rămas însărcinată, și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Samuel (Dumnezeu a ascultat), „căci“ a zis ea, „dela Domnul l-am cerut.“
 21. Bărbatul său Elcana s-a suit apoi cu toată casa lui, să aducă Domnului jertfa de peste an, și să-și îplinească juruința.
 22. Dar Ana nu s-a suit, și a zis bărbatului ei: „Cînd voi înțerca copilul, îl voi duce, ca să fie pus înaintea Domnului și să rămîna acolo pentru totdeauna.“
 23. Elcana, bărbatul ei, i-a zis: „Fă ce vei crede, așteaptă pînă-l vei înțerca. Numai îplinească-Și Domnul cuvîntul Lui!“ Și femeia a rămas acasă, și a dat țîță fiului ei, pînă l-a înțercat.
 24. Cînd l-a înțercat, l-a suit cu ea, și a luat trei tauri, o efă de făină, și un burduf cu vin. L-a dus în casa Domnului la Silo: copilul era încă mic de tot.

25. Au junghiat taurii, și au dus copilul la Eli.
26. Ana a zis: „ Domnul meu, iartă-mă! Cît este de adevărat că sufletul tău trăiește, domnul meu, atît este de adevărat că eu sînt femeia aceea care stăteam aici lîngă tine și mă rugam Domnului.
27. Pentru copilul acesta mă rugam, și Domnul a ascultat rugăciunea pe care I-o făceam.
28. De aceea vreau să-l dau Domnului: toată viața lui să fie dat Domnului.“ Și s-au închinat acolo înaintea Domnului.

2

1. Ana s-a rugat, și a zis:
„Mi se bucură inima în Domnul,
Puterea mea a fost înălțată de Domnul;
Mi s-a deschis larg gura împotriva vrăjmașilor mei,
Căci mă bucur de ajutorul Tău.
2. Nimeni nu este sfînt ca Domnul; Nu este alt Dumnezeu decît Tine; Nu este stîncă așa ca Dumnezeuul nostru.
3. Nu mai vorbiți cu atîta îngîmfare,
Să nu vă mai iasă din gură cuvinte de mîndrie;
Căci Domnul este un Dumnezeu care știe totul,
Și toate faptele sînt cîntărite de El.
4. Arcul celor puternici s-a sfărîmat,
Și cei slabi sînt încinși cu putere.
5. Cei ce erau sătui, se închiriază pentru pîne,
Și ceice erau flămînzi se odihnesc;
Chiar cea steapă naște de șapte ori,
Și cea care avea mulți copii stă lîncezită.
6. Domnul omoară și învie,
El pogoară în locuința morților și
El scoate de acolo.
7. Domnul sărăcește și El îmbogățește,
El smerește și El înalță
8. El ridică din pulbere pe cel sărac,
Ridică din gunoi pe cel lipsit.
Ca să-i pună să șadă alături cu cei mari.
Și le dă de moștenire un scaun de domnie îmbrăcat cu slavă;
Căci ai Domnului sînt stîlpul pămîntului,
Și pe ei a așezat El lumea.
9. El va păzi pașii prea iubiților Lui,
Dar cei răi vor fi nimiciți în întunerec;
Căci omul nu va birui prin putere.
10. Vrăjmașii Domnului vor tremura,
Din înălțimea cerului El își va arunca tunetul asupra lor; Domnul va judeca marginile pămîntului.
El va da Împăratului Său putere,
Și El va înălța tăria Unsului Lui“.
11. Elcana s-a dus acasă, la Rama, și copilul a rămas în slujba Domnului, înaintea preotului Eli.
12. Fiii lui Eli erau niște oameni răi. Nu cunoșteau pe Domnul.
13. Și iată care era felul de purtare al acestor preoți față de popor. Cînd aducea cineva o jertfă, venea sluga preotului în clipa cînd se ferbea carnea. Ținînd în mînă o furculiță cu trei coarne,
14. o vîra în cazan, în căldare, în tigaie sau în oală; și tot ce apuca cu furculița, lua preotul pentru el. Așa făceau ei tuturor acelor din Israel cari veneau la Silo.
15. Chiar înainte de a arde grăsimea, venea sluga preotului și zicea celui ce aducea jertfa: „Dă pentru preot carnea de fript; el nu va lua dela tine carne fiartă, ci vrea carne crudă“.

16. Și dacă omul zicea: „După ce se va arde grăsimea, vei lua ce-ți va plăcea“, sluga răspundea: „Nu! dă mi acum, căci altfel iau cu sila“.
17. Tinerii aceștia se făceau vinovați înaintea Domnului de un foarte mare păcat, pentru că nesocoteau darurile Domnului.
18. Samuel făcea slujba înaintea Domnului; și copilul acesta era îmbrăcat cu un efod de in.
19. Mamă-sa îi făcea pe fiecare an o mantie mică, și i-o aducea când se suia cu bărbatul ei ca să aducă jertfa din fiecare an.
20. Eli a binecuvântat pe Elcana și pe nevastă-sa, și a a zis: „Să dea Domnul să ai copii din femeia aceasta, cari să înlocuiască pe acela pe care l-a împrumutat ea Domnului!“ Și s’au întors acasă.
21. Când a cercetat Domnul pe Ana, ea a rămas însărcinată, și a născut trei fii și două fiice. Și tînărul Samuel creștea înaintea Domnului.
22. Eli era foarte bătrîn, și a aflat cum se purtau fiii lui cu tot Israelul; a aflat și că se culcau cu femeile cari slujeau afară la ușa cortului întîlnirii.
23. El le-a zis: „Pentru ce faceți astfel de lucruri? Căci aflu dela tot poporul despre faptele voastre rele.
24. Nu, copii, ce aud spunîndu-se despre voi, nu este bine; voi faceți pe poporul Domnului să păcătuiască.
25. Dacă un om păcătuiește împotriva altui om, îl va judeca Dumnezeu; dar dacă păcătuiește împotriva Domnului, cine se va ruga pentru el?“ Totuș ei n-au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul voia să-i omoare.
26. Tînărul Samuel creștea mereu, și era plăcut Domnului și oamenilor.
27. Un om al lui Dumnezeu a venit la Eli, și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: „Nu M’ am descoperit Eu casei tatălui tău, când erau în Egipt, în casa lui Faraon?
28. Eu l-am ales dintre toate semințiile lui Israel, ca să fie în slujba Mea, în preoție, ca să se suie la altarul Meu, să ardă tămîia, și să poarte efodul înaintea Mea; și am dat casei tatălui tău toate jertfele mistuite de foc și aduse de copiii lui Israel.
29. Pentru ce călcați voi în picioare jertfele Mele și darurile Mele, cari am poruncit să se facă în locașul Meu? Și cum se face că tu cinstești pe fiii tăi mai mult decît pe Mine, ca să vă îngrașați din cele dintîi roade luate din toate darurile poporului Meu Israel?“
30. De aceea, iată ce zice Domnul Dumnezeu lui Israel: „Spusesem că și casa ta și casa tatălui tău au să umble totdeauna înaintea Mea“. Și acum, zice Domnul, departe de Mine lucrul acesta! Căci voi cinsti pe cine Mă cinstește, dar ceice Mă disprețuiesc, vor fi disprețuiți.
31. Iată că vine vremea când voi tăia brațul tău și brațul casei tatălui tău, așa încît nu va mai fi niciun bătrîn în casa ta.
32. Vei vedea un protivnic al tău în locașul Meu, în timp ce Israel va fi copleșit de bunătăți de Domnul; și nu va mai fi niciodată niciun bătrîn în casa ta.
33. Voi lăsa să rămîna la altarul Meu numai unul dintr’ ai tăi, ca să ți se topească ochii de durere și să ți se întristeze sufletul; dar toți ceilalți din casa ta vor muri în floarea vîrstei.
34. Și iată semnul celor ce se vor întîmpla celor doi fii ai tăi Hofni și Fineas: amîndoi vor muri într’ o zi.
35. Eu Îmi voi pune un preot credincios, care va lucra după inima Mea și după sufletul Meu; îi voi zidi o casă stătătoare, și va umbla totdeauna înaintea Unsului Meu.
36. Și oricine va mai rămînea din casa ta va veni să se arunce cu fața la pămînt înaintea lui, pentru un ban de argint și pentru o bucată de pîne, și va zice: „Pune-mă, te rog, în una din slujbele preoției, ca să am o bucată de pîne să mănînc“.

3

1. Tînărul Samuel slujea Domnului înaintea lui Eli. Cuvîntul Domnului era rar în vremea aceea, și vedeniile nu erau dese.
2. Tot pe vremea aceea, Eli începea să aibă ochii tulburi, și nu mai putea să vadă. El stătea culcat la locul lui,

3. iar candela lui Dumnezeu nu se stinsese încă; și Samuel era culcat în Templul Domnului, unde era chivotul lui Dumnezeu.
4. Atunci Domnul a chemat pe Samuel. El a răspuns: „Iată-mă!“
5. Și a alergat la Eli, și a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat“. Eli a răspuns. „Nu te-am chemat; întoarce-te și te culcă“. Și s-a dus și s-a culcat.
6. Domnul a chemat din nou pe Samuel. Și Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli, și a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat.“ Eli a răspuns: „Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te și te culcă“.
7. Samuel nu cunoștea încă pe Domnul, și Cuvîntul Domnului nu-i fusese încă descoperit.
8. Domnul a chemat din nou pe Samuel, pentru a treia oară. Și Samuel s-a sculat, s-a dus la Eli, și a zis: „Iată-mă, căci m-ai chemat“. Eli a înțeles că Domnul cheamă pe copil,
9. și a zis lui Samuel: „Du-te, de te culcă; și dacă vei mai fi chemat, să spui: „Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă.“ Și Samuel s-a dus să se culce la locul lui.
10. Domnul a venit, S-a înfățișat și l-a chemat ca și în celelalte dăți: „Samuele, Samuele!“ Și Samuel a răspuns: „Vorbește, căci robul Tău ascultă“.
11. Atunci Domnul a zis lui Samuel: „Iată că voi face în Israel un lucru care va asurzi urechile oricui îl va auzi.
12. În ziua aceea voi împlini asupra lui Eli tot ce am rostit împotriva casei lui; voi începe și voi isprăvi.
13. I-am spus că vreau să pedepsesc casa lui pentru totdeauna, din pricina fărâdelegii de care are cunoștință, și prin care fiii lui s-au făcut vrednici de lepădat, fără ca el să-i fi oprit.
14. De aceea jur casei lui Eli că niciodată fărâdelegea casei lui Eli nu va fi ispășită, nici prin jertfe, nici prin daruri de mîncare“.
15. Samuel a rămas culcat pînă dimineața, apoi a deschis ușile casei Domnului. Samuel s-a temut să istorisească lui Eli vedenia aceea.
16. Dar Eli a chemat pe Samuel, și a zis: „Samuele, fiule“! El a răspuns: „Iată-mă!“
17. Și Eli a zis: „Care este cuvîntul pe care ți l-a vorbit Domnul? Nu-mi ascunde nimic. Dumnezeu să Se poarte cu tine cu toată asprimea, dacă-mi ascunzi ceva din tot ce ți-a spus!“
18. Samuel i-a istorisit tot, fără să-i ascundă nimic. Și Eli a zis: „Domnul este acesta, să faci ce va crede!“
19. Samuel creștea, Domnul era cu el, și n-a lăsat să cadă la pămînt niciunul din cuvintele sale.
20. Tot Israelul, dela Dan pînă la Beer-Șeba, a cunoscut că Domnul pusese pe Samuel prooroc al Domnului.
21. Domnul nu înceta să Se arate în Silo; căci Domnul Se descoperea lui Samuel, în Silo, prin cuvîntul Domnului.

4

1. Chemarea lui Samuel a ajuns la cunoștința întregului Israel.
Israel a ieșit înaintea Filistenilor, ca să lupte împotriva lor. Au tăbărît lîngă Eben-Ezer, și Filistenii tăbărîseră la Afec.
2. Filistenii s-au așezat în linie de bătaie împotriva lui Israel, și lupta a început. Israel a fost bătut de Filistenii, cari au omorît pe cîmpul de bătaie aproape patru mii de oameni.
3. Poporul s-a întors în tabără, și bătrînii lui Israel au zis: „Pentru ce ne-a lăsat Domnul să fim bătute astăzi de Filistenii? Haidem să luăm dela Silo chivotul legămîntului Domnului, ca să vină în mijlocul nostru, și să ne izbăvească din mîna vrăjmașilor noștri.
4. Poporul a trimes la Silo, de unde au adus chivotul legămîntului Domnului oștirilor, care șade între heruvimi. Cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, erau acolo, împreună cu chivotul legămîntului lui Dumnezeu.
5. Cînd a intrat chivotul legămîntului Domnului în tabără, tot Israelul a scos strigăte de bucurie, de s-a cutremurat pămîntul.
6. Răsunetul acestor strigăte a fost auzit de Filistenii, și au zis: „Ce înseamnă strigătele acestea cari răsună în tabăra Evreilor“? Și au auzit că sosise chivotul Domnului în tabără.

7. Filistenii s-au temut, pentru că au crezut că Dumnezeu venise în tabără. „Vai de noi!“ au zis ei, „căci n-a fost așa ceva pînă acum.
8. Vai de noi! Cine ne va izbăvi din mîna acestor dumnezei puternici? Dumnezeii aceștia au lovit pe Egipteni cu tot felul de urgii în pustie.
9. Întăriți-vă, și fiți oameni, Filistenilor, ca nu cumva să fiți robi Evreilor, cum v-au fost ei robi vouă: fiți oameni și luptați!“
10. Filistenii au început lupta, și Israel a fost bătut. Fiecare a fugit în cortul lui. Înfrîngerea a fost foarte mare, și din Israel au căzut treizeci de mii de oameni pedestri.
11. Chivotul lui Dumnezeu a fost luat, și cei doi fii ai lui Eli, Hofni și Fineas, au murit.
12. Un om din Benjamin a alergat din tabăra de bătaie și a venit la Silo în aceeași zi cu hainele sfișiate, și cu capul acoperit cu țărînă.
13. Cînd a ajuns, Eli, aștepta, stînd pe un scaun lîngă drum, căci inima îi era neliniștită pentru chivotul lui Dumnezeu. La intrarea lui în cetate, omul acesta a dat de veste, și toată cetatea a strigat.
14. Eli, auzind aceste strigăte, a zis: „Ce însemnează zarva aceasta?“ Și îndată omul a venit și a adus lui Eli vestea aceasta.
15. Și Eli era în vîrstă de nouăzeci și opt de ani, avea ochii întunecați și nu mai putea să vadă.
16. Omul a zis lui Eli: „Vin de pe cîmpul de bătaie, și din cîmpul de bătaie am fugit astăzi“. Eli a zis: „Ce s-a întîmplat, fiule?“
17. Cel ce aducea vestea aceasta, ca răspuns, a zis: „Israel a fugit dinaintea Filistenilor, și poporul a suferit o mare înfrîngere; și chiar cei doi fii ai tăi, Hofni și Fineas, au murit, și chivotul Domnului a fost luat.“
18. Așa a pomenit de chivotul lui Dumnezeu, și Eli a căzut de pe scaun pe spate, lîngă poartă; și-a rupt ceafa și a murit, căci era om bătrîn și greu. El fusese judecător în Israel patruzeci de ani.
19. Noru-sa, nevasta lui Fineas, era însărcinată, și sta să nască. Cînd a auzit vestea despre luarea chivotului lui Dumnezeu, despre moartea socrului ei și despre moartea bărbatului ei, s-a înconvoiat și a născut, căci au apucat-o durerile nașterii.
20. Cînd trăgea să moară, femeile cari erau lîngă ea i-au zis: „Nu te teme, căci ai născut un fiu!“ Dar ea n-a răspuns și n-a luat seama la ce i se spunea.
21. A pus copilului numele I - Cabod! (Nu mai e slavă), zicînd: „S-a dus slava din Israel!“ Spunea lucrul acesta din pricina luării chivotului lui Dumnezeu, și din pricina socrului și bărbatului ei.
22. Ea a zis: „S-a dus slava din Israel, căci chivotul lui Dumnezeu este luat.“

5

1. Filistenii au luat chivotul lui Dumnezeu, și l-au dus din Eben-Ezer la Asdod
2. După ce au pus mîna pe chivotul lui Dumnezeu, Filistenii l-au dus în casa lui Dagon (Zeul pește) și l-au așezat lîngă Dagon.
3. A doua zi, Asdodenii, cari se sculară dis de dimineață, au găsit pe Dagon întins cu fața la pămînt, înaintea chivotului Domnului. Au luat pe Dagon, și l-au pus înapoi la locul lui.
4. Și a doua zi, sculîndu-se dis de dimineață, au găsit pe Dagon întins cu fața la pămînt, înaintea chivotului Domnului; capul lui Dagon și cele două mîni ale lui erau tăiate pe prag, și nu-i rămăsese decît trunchiul.
5. De aceea, pînă în ziua de azi, preoții lui Dagon și toți ceice intră în casa lui Dagon, la Asdod, nu calcă pe prag.
6. Mîna Domnului a apăsas asupra celor din Asdod, și i-a pustiit; i-a lovit cu bube la șezut, atît în Asdod cît și în țînutul lui.
7. Cînd au văzut că așa stau lucrurile, oamenii din Asdod au zis: „Chivotul Dumnezeului lui Israel să nu rămînă la noi, căci mîna Lui apasă asupra noastră și asupra lui Dagon, dumnezeul nostru.“
8. Și au trimes și au adunat la ei pe toți domnitorii Filistenilor, și au zis: „Ce să facem cu chivotul Dumnezeului lui Israel?“ Domnitorii au răspuns: „Să se ducă la Gat chivotul Dumnezeului lui Israel.“ Și au adus acolo chivotul Dumnezeului lui Israel.“
9. Dar după ce a fost dus acolo, mîna Domnului a apăsas asupra cetății, și a fost o mare groază; a

lovit pe oamenii cetății dela mic pînă la mare, și au avut o spuzenie de bube la șezut.

10. Atunci au trimis chivotul lui Dumnezeu la Ecron. Cînd a intrat chivotul lui Dumnezeu în Ecron, Ecroniții au strigat: „Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel, ca să ne omoare, pe noi și poporul nostru.“

11. Și au trimis și au strîns pe toți domnitorii Filistenilor, și au zis: „Trimeteți înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel; să se întoarcă la locul lui, ca să nu ne omoare, pe noi și poporul nostru.“ Căci în toată cetatea era o groază de moarte, și mîna lui Dumnezeu apăsa cu putere.

12. Oamenii cari nu mureau, erau loviți cu bube la șezut, și țipetele cetății se înălțau pînă la cer.

6

1. Chivotul Domnului a fost șapte luni în țara Filistenilor.

2. Și Filistenii au chemat pe preoți și pe ghicitori, și au zis: „Ce să facem cu chivotul Domnului? Arătați-ne cum trebuie să-l trimetem înapoi la locul lui.“

3. Ei au răspuns: „Dacă trimeteți înapoi chivotul Dumnezeului lui Israel, să nu-l trimeteți cu mîna goală, ci aduceți lui Dumnezeu o jertfă pentru vină; atunci vă veți vindeca, și veți ști pentru ce nu s-a îndepărtat mîna Lui de peste voi.“

4. Filistenii au zis: „Ce jertfă pentru vină să-I aducem?“ Ei au răspuns: „Cinci umflături de aur și cinci șoareci de aur, după numărul domnitorilor Filistenilor, căci aceeaș urgie a fost peste voi toți și peste domnitorii voștri.“

5. Faceți niște chipuri după umflăturile voastre și niște chipuri după șoarecii voștri cari pustiesc țara, și dați slavă Dumnezeului lui Israel: poate că va înceta să-și apese mîna peste voi, peste dumnezeii voștri, și peste țara voastră.

6. Pentru ce să vă împietriți inima, cum și-au împietrit inima Egiptenii și Faraon? Nu i-a pedepsit El și n-au lăsat ei atunci pe copiii lui Israel să plece?

7. Acum, faceți un car nou de tot, și luați două vaci tinere cari dau țîță și cari n-au tras la jug; înjugați vacile la car, și mînați înapoi acasă vițeele lor cari se țin după ele.

8. Să luați chivotul Domnului, și să-l puneți în car; să puneți alături de el, într'o ladă, lucrurile de aur pe cari le dați Domnului ca dar pentru vină; apoi să-l trimeteți, și va pleca.

9. Să-l urmăriți cu privirea; și dacă se va sui pe drumul hotarului său spre Bet-Șemeș, Domnul ne-a făcut acest mare rău; dacă nu, vom ști că nu mîna Lui ne-a lovit, ci lucrul acesta a venit peste noi din întîmplare.“

10. Oamenii au făcut așa. Au luat două vaci cari alăptau, le-au înjugat la car, și le-au închis vițeele acasă.

11. Au pus în car chivotul Domnului, și lada cu șoarecii de aur și chipurile umflăturilor lor.

12. Vacile au apucat drept pe drum spre Bet-Șemeș; au ținut mereu acelaș drum, mugind, și nu s-au abătut nici la dreapta nici la stînga. Domnitorii Filistenilor au mers după ele pînă la hotarul Bet-Șemeșului.

13. Locuitorii din Bet-Șemeș secerau grînele în vale: au ridicat ochii, au zărit chivotul, și s-au bucurat cînd l-au văzut.

14. Carul a ajuns în cîmpul lui Iosua din Bet-Șemeș, și s-a oprit acolo. Acolo era o piatră mare. Au despicat lemnele carului, și vacile le-au adus ca ardere de tot Domnului.

15. Leviții au pogorît chivotul Domnului, și lada de lîngă el în care se aflau lucrurile de aur, și le-au pus pe toate pe piatra cea mare. Oamenii din Bet-Șemeș au adus Domnului în ziua aceea arderi de tot și jertfe.

16. Cei cinci domnitori ai Filistenilor, după ce au văzut lucrul acesta, s-au întors la Ecron în aceeaș zi.

17. Iată umflăturile de aur pe cari le-au dat Domnului Filistenii, ca dar pentru vină; una pentru Asdod, una pentru Gaza, una pentru Ascalon, una pentru Gat, una pentru Ecron.

18. Erau și niște șoareci de aur, după numărul tuturor cetăților Filistenilor, cari erau ale celor cinci căpetenii, atît cetăți întărite cît și cetăți fără ziduri. Lucrul acesta îl adeverește piatra cea mare pe care au pus chivotul Domnului, și care este și astăzi în cîmpul lui Iosua din Bet-Șemeș.

19. Domnul a lovit pe oamenii din Bet-Şemeş, când s-au uitat în chivotul Domnului; a lovit (cincizeci de mii) şapte zeci de oameni din popor. Şi poporul a plîns, pentrucă Domnul îl lovise cu o mare urgie.

20. Oamenii din Bet-Şemeş au zis: „Cine poate sta înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfînt? Şi la cine trebuie să se suie chivotul, dacă se depărtează dela noi?“

21. Au trimes soli la locuitorii din Chiriati-Iearim, ca să le spună: „Filistenii au adus înapoi chivotul Domnului; pogoriţi-vă şi suiţi-l la voi.“

7

1. Locuitorii din Chiriati - Iearim au venit, şi au suit chivotul Domnului; l-au dus în casa lui Abinadab, pe deal, şi au sfinţit pe fiul său Eleazar ca să păzească chivotul Domnului.

2. Trecuse destulă vreme din ziua când fusese pus chivotul în Chiriati - Iearim. Trecuseră douăzeci de ani. Atunci toată casa lui Israel a plîns după Domnul.

3. Samuel a zis întregei case a lui Israel: „Dacă din toată inima voastră vă întoarceţi la Domnul, scoateţi din mijlocul vostru dumnezeii străini şi Astarteele, îndreptaţi-vă inima spre Domnul, şi slujiţi-I numai Lui; şi El vă va izbăvi din mîna Filistenilor.“

4. Şi copiii lui Israel au scos din mijlocul lor Baalii şi Astarteele, şi au slujit numai Domnului.

5. Samuel a zis: „Strîngeţi pe tot Israelul la Miţpa, şi eu mă voi ruga Domnului pentru voi.“

6. Şi s-au strîns la Miţpa. Au scos apă şi au vărsat-o înaintea Domnului, şi au postit în ziua aceea, zicînd: „Am păcătuit împotriva Domnului!“ Samuel judeca pe copiii lui Israel la Miţpa.

7. Filistenii au aflat că fiii lui Israel se adunaseră la Miţpa, şi domnitorii Filistenilor s-au suit împotriva lui Israel. La vestea aceasta copiii lui Israel s-au temut de Filistenii,

8. şi au zis lui Samuel: „Nu înceta să strigi pentru noi către Domnul, Dumnezeul nostru, ca să ne scape din mîna Filistenilor.“

9. Samuel a luat un miel sugar, şi l-a adus întreg ca ardere de tot Domnului. A strigat către Domnul pentru Israel, şi Domnul l-a ascultat.

10. Pe când aducea Samuel arderea de tot, Filistenii s-au apropiat ca să bată pe Israel. Domnul a tunat în ziua aceea cu mare vuiet împotriva Filistenilor, şi i-a pus pe fugă. Au fost bătuţi dinaintea lui Israel.

11. Bărbaţii lui Israel au ieşit din Miţpa, au urmărit pe Filistenii, şi i-au bătut pînă subt Bet-car.

12. Samuel a luat o piatră pe care a pus-o între Miţpa şi Şen, şi i-a pus numele Eben-Ezer (Piatră de ajutor), zicînd: „Pînă aici Domnul ne-a ajutat.“

13. Astfel au fost smeriţi Filistenii, şi n-au mai venit pe ţinutul lui Israel. Mîna Domnului a fost împotriva Filistenilor în tot timpul vieţii lui Samuel.

14. Cetăţile pe cari le luaseră Filistenii dela Israel, s-au întors la Israel, dela Ecron pînă la Gat, cu ţinutul lor; Israel le-a smuls din mîna Filistenilor. Şi a fost pace între Israel şi Amoriţi.

15. Samuel a fost judecător în Israel în tot timpul vieţii lui.

16. El se ducea în fiecare an de făcea înconjurul Betelului, Ghilgalului şi Miţpei, şi judeca pe Israel în toate locurile acestea.

17. Apoi se întorcea la Rama, unde era casa lui; şi acolo judeca pe Israel. Şi a zidit acolo un altar Domnului.

8

1. Când a îmbătrînit Samuel, a pus pe fiii săi judecători peste Israel.

2. Fiul său întîi născut se numea Ioel, şi al doilea Abia; ei erau judecători la Beer-Şeba.

3. Fiii lui Samuel n-au călcat pe urmele lui; ci se dădeau la lăcomie, luau mită şi călcau dreptatea.

4. Toţi bătrînii lui Israel s-au strîns şi au venit la Samuel la Rama.

5. Ei au zis: „Iată că tu eşti bătrîn, şi copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.“

6. Samuel n-a văzut cu plăcere faptul că ziceau: „Dă-ne un împărat ca să ne judece.“ Şi Samuel s-a

rugat Domnului.

7. Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.

8. Ei se poartă cu tine cum s-au purtat totdeauna, decînd i-am scos din Egipt pînă în ziua de astăzi; M-au părăsit și au slujit altor dumnezei.

9. Ascultă-le glasul deci; dar înștiințează-i, și fă-le cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei.“

10. Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea un împărat.

11. El a zis: „Iată care va fi dreptul împăratului care va domni peste voi. El va lua pe fiii voștri, îi va pune la carele sale și între călăreții lui, ca să alerge înaintea carului lui;

12. îi va pune căpetenii peste o mie și căpetenii peste cînzeci, și-i va întrebuința la aratul pămînturilor lui, la seceratul bucatelor lui, la facerea armelor lui de război și a uneltelor carelor lui.

13. Va lua pe fetele voastre să-i facă mirese, de mîncare și pîne.

14. Va lua cea mai bună parte din cîmpiile voastre, din viile voastre și din măslinii voștri, și o va da slujitorilor lui.

15. Va lua zeciuală din rodul semințelor și viilor voastre, și o va da famenilor și slujitorilor lui.

16. Va lua pe robii și roabele voastre, cei mai buni boi și măgari ai voștri, și-i va întrebuința la lucrările lui.

17. Va lua zeciuală din oile voastre, și voi înșivă veți fi slugile lui.

18. Și atunci veți striga împotriva împăratului vostru pe care-l veți alege, dar Domnul nu vă va asculta.“

19. Poporul n-a vrut să asculte glasul lui Samuel. „Nu!“ au zis ei, „ci să fie un împărat peste noi,

20. ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cîrmui în războaiele noastre.“

21. Samuel, după ce a auzit toate cuvintele poporului, le-a spus în auzul Domnului.

22. Și Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă-le glasul, și pune un împărat peste ei.“ Și Samuel a zis bărbaților lui Israel: „Duceți-vă fiecare în cetatea lui.“

9

1. Era un om din Benjamin, numit Chis, fiul lui Abiel, fiul lui Țeror, fiul lui Becorat, fiul lui Afiah, fiul unui Beniamit, un om tare și voinic.

2. El avea un fiu cu numele Saul, tînăr și frumos, mai frumos decît oricare din copiii lui Israel. Și-i întrecea pe toți în înălțime dela umăr în sus.

3. Măgărițele lui Chis, tatăl lui Saul, s-au rătăcit; și Chis a zis fiului său Saul: „Ia cu tine o slugă, scoală-te și du-te de caută măgărițele.“

4. Saul a trecut prin muntele lui Efraim, și a străbătut țara Șalișa, fără să le găsească; au trecut prin țara Șaalim, și nu erau acolo; au străbătut țara lui Benjamin, și nu le-au găsit.

5. Ajunseseră în țara Țuf, cînd Saul a zis slugii care îl însoțea: „Haide să ne întoarcem, ca nu cumva tatăl meu, lăsînd măgărițele, să fie îngrijorat de noi.“

6. Sluga i-a zis: „Iată că în cetatea aceasta este un om al lui Dumnezeu, un om cu vază; tot ce spune el, nu se poate să nu se întîmple. Haidem la el dar; poate că ne va arăta drumul pe care trebuie să apucăm.“

7. Saul a zis slugii sale: „Dar dacă mergem acolo, ce să aducem omului lui Dumnezeu? Căci nu mai avem merinde în saci și n-avem niciun dar de adus omului lui Dumnezeu. Ce avem?“

8. Sluga a luat din nou cuvîntul, și a zis lui Saul: „Uite eu am la mine un sfert de siclu de argint; îl voi da omului lui Dumnezeu, și ne va arăta drumul.“ -

9. Odinioară în Israel, cînd se ducea cineva să întrebe pe Dumnezeu, zicea: „Haidem, să mergem la vazător!“ Căci acela care se numește azi prooroc, se numea odinioară vazător. -

10. Saul a zis slugii: „Ai dreptate; haidem să mergem!“ Și s-au dus în cetatea unde era omul lui Dumnezeu.

11. Pe cînd se suiau ei spre cetate, au întîlnit niște fete cari ieșiseră să scoată apă; și le-au zis: „Aici

este văzătorul?”

12. Ele le-au răspuns: „Da, iacă-l înaintea ta; dar du-te repede, astăzi a venit în cetate, pentru că poporul aduce jertfă pe înălțime.

13. Când veți intra în cetate, îl veți găsi înaintea ca să se suie la locul înalt să mănînce; căci poporul nu mănîncă pînă nu vine el, fiindcă el trebuie să binecuvinteze jertfa; după aceea, mănîncă și cei poftiți. Suiți-vă dar, căci acum îl veți găsi.“

14. Și s-au suit în cetate. Tocmai cînd intrau pe poarta cetății, au fost întîlniți de Samuel, care ieșea să se suie pe înălțime.

15. Dar, cu o zi mai înainte de venirea lui Saul, Domnul înștiințase pe Samuel, și-i zisese:

16. „Mîne, la ceasul acesta, îți voi trimete un om din țara lui Beniamin, și să-l ungi drept căpetenie a poporului Meu Israel. El va scăpa poporul Meu din mîna Filistenilor; căci am căutat cu îndurare spre poporul Meu, pentru că strigătul lui a ajuns pînă la Mîne.“

17. Cînd a zărit Samuel pe Saul, Domnul i-a zis: „Iată omul, despre care ți-am vorbit; el va domni peste poporul Meu.“

18. Saul s-a apropiat de Samuel la mijlocul porții, și a zis: „Arată-mi, te rog, unde este casa văzătorului.“

19. Samuel a răspuns lui Saul: „Eu sînt văzătorul. Suie-te înaintea mea pe înălțime, și veți mînce astăzi cu mine. Mîne te voi lăsa să pleci, și-ți voi spune tot ce se petrece în inima ta.

20. Nu te neliniști de măgărițele pe cari le-ai pierdut acum trei zile, căci s-au găsit. Și pentru cine este păstrat tot ce este mai de preț în Israel? Oare nu pentru tine și pentru toată casa tatălui tău?”

21. Saul a răspuns: „Oare nu sînt eu Beniamit, din una din cele mai mici seminții ale lui Israel? Și familia mea nu este cea mai mică dintre toate familiile din seminția lui Beniamin? Pentru ce dar îmi vorbești astfel?”

22. Samuel a luat pe Saul și pe sluga lui, i-a vîrît în odaia de mîncare, le-a dat locul cel dintîi între cei poftiți, cari erau aproape treizeci de inși.

23. Samuel a zis bucatarului: „Adu porția pe care ți-am dat-o, cînd ți-am zis: „Pune-o deoparte.“

24. Bucătarul a dat spata și ce era pe ea, și a pus-o înaintea lui Saul. Și Samuel a zis: „Iată ce a fost păstrat, pune-o înainte, și mănîncă, fiindcă pentru tine s-a păstrat cînd am poftit poporul.“ Astfel Saul a mîncat cu Samuel în ziua aceea.

25. S-au pogorît apoi de pe înălțime în cetate, și Samuel a stat de vorbă cu Saul pe acoperișul casei.

26. Apoi s-au sculat dis de dimineață; și în revărsatul zorilor, Samuel a chemat pe Saul de pe acoperiș, și a zis: „Scoală-te, și te voi însoți“. Saul s-a sculat, și au ieșit amîndoi, el și Samuel.

27. Cînd s-au pogorît la marginea cetății, Samuel a zis lui Saul: „Spune slugii tale să treacă înaintea noastră“. Și sluga a trecut înainte. „Oprește-te acum“, a zis iarăș Samuel, „și-ți voi face cunoscut cuvîntul lui Dumnezeu“.

10

1. Samuel a luat sticluța cu untdelemn, și a turnat-o pe capul lui Saul. Apoi l-a sărutat, și a zis: „Nu te-a uns Domnul ca să fii căpetenia moștenirii Lui?”

2. Astăzi, după ce mă vei părăsi, vei găsi doi oameni la mormîntul Rahelei, în hotarul lui Beniamin la Țelțah. Ei îți vor zice: „Măgărițele pe care te-ai dus să le cauți s-au găsit; și iată că tatăl tău nu se mai gîndește la măgărițe, ci este îngrijorat de voi, și zice: „Ce să fac pentru fiul meu?”

3. De acolo vei merge mai departe, și vei ajunge la stejarul din Tabor, unde vei fi întîmpinat de trei oameni suindu-se la Dumnezeu, în Betel, și ducînd unul trei iezi, altul trei turte de pîne, iar altul un burduf cu vin.

4. Ei te vor întreba de sănătate, și-ți vor da două pîni, pe cari le vei lua din mîna lor.

5. După aceea, vei ajunge la Ghibea Elohim, unde se află garnizoana Filistenilor. Cînd vei intra în cetate, vei întîlni o ceată de prooroci pogorîndu-se de pe înălțimea pentru jertfă, cu lăute, tîmpene, fluere și cobze înainte, și proorocind.

6. Duhul Domnului va veni peste tine, vei prooroci cu ei, și vei fi prefăcut într-alt om.

7. Cînd ți se vor împlini semnele acestea, fă ce vei găsi de făcut, căci Dumnezeu este cu tine.

8. Apoi să te pogori înaintea mea la Ghilgal; și eu mă voi pogori la tine, ca să aduc arderi de tot și jertfe de mulțămire. Să mă aștepti șapte zile acolo, pînă voi ajunge eu la tine și-ți voi spune ce ai să faci.“
9. De îndată ce Saul a întors spatele ca să se despartă de Samuel, Dumnezeu i-a dat o altă inimă, și toate semnele acestea s-au împlinit în aceeași zi.
10. Cînd au ajuns la Ghibea, iată că i-a ieșit înainte o ceată de prooroci. Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, și el a proorocit în mijlocul lor.
11. Toți cei ce-l cunoscuseră mai înainte, au văzut că proorocea împreună cu proorocii, și își ziceau unul altuia în popor: „Ce s'a întîmplat cu fiul lui Chis? Oare și Saul este între prooroci?“
12. Cineva din Ghibea a răspuns: „Și cine este tatăl lor?“ Deacolo zicala: „Oare și Saul este între prooroci?“ -
13. Cînd a sfîrșit de proorocit, s-a dus pe înălțime.
14. Unchiul lui Saul a zis lui Saul și slugii lui: „Unde v-ați dus?“ Saul a răspuns: „Să căutăm măgărițele; dar cînd am văzut că nu le găsim, ne-am dus la Samuel.“
15. Unchiul lui Saul a zis din nou: „Istorisește-mi dar ce v-a spus Samuel.“
16. Și Saul a răspuns unchiului său: „Ne-a spus că măgărițele s-au găsit.“ Și nu i-a spus nimic despre împărăția despre care vorbise Samuel.
17. Samuel a chemat poporul înaintea Domnului la Mițpa,
18. și a zis copiilor lui Israel: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu am scos din Egipt pe Israel, și v-am izbăvit din mîna Egiptenilor și din mîna tuturor împărățiilor cari vă apăsau.
19. Și astăzi, voi lepădați pe Dumnezeul vostru, care v-a izbăvit din toate relele și din toate suferințele voastre, și-I ziceți: „Pune un împărat peste noi!“ Înfățișați-vă acum înaintea Domnului, după semințiile voastre și după miile voastre.“
20. Samuel a apropiat toate semințiile lui Israel, și a ieșit la sorți seminția lui Benjamin.
21. A apropiat seminția lui Benjamin pe familii, și a ieșit la sorț familia lui Matri. Apoi a ieșit la sorț Saul, fiul lui Chis. L-au căutat, dar nu l-au găsit.
22. Au întreat din nou pe Domnul: „A venit oare omul acesta aici?“ Și Domnul a zis: „Iată că este ascuns între vase.“
23. Au alergat și l-au scos de acolo, și el s-a înfățișat în mijlocul poporului. Îi întrecea pe toți în înălțime, dela umăr în sus.
24. Samuel a zis întregului popor: „Vedeți pe cel pe care l-a ales Domnul? Nu este nimeni în tot poporul care să fie ca el“. Și tot poporul a strigat: „Trăiască împăratul!“
25. Samuel a făcut cunoscut poporului dreptul împărăției, și l-a scris într-o carte, pe care a pus-o înaintea Domnului. Apoi a dat drumul întregului popor, trimetînd pe fiecare acasă.
26. Și Saul s-a dus acasă în Ghibea, însoțit de o parte din ostași a căror inimă o mișcase Dumnezeu.
27. S-au găsit însă și oameni răi, cari ziceau: „Ce ne poate ajuta acesta?“ Și l-au disprețuit, și nu i-au adus niciun dar. Dar Saul s-a făcut că nu-i aude.

11

1. Nahaș, Amonitul, a venit și a împresurat Iabesul din Galaad. Toți locuitorii din Iabes au zis lui Nahaș: „Fă legămînt cu noi, și-ți vom fi supuși.“
2. Dar Nahaș, Amonitul, le-a răspuns: „Voi face legămînt cu voi dacă mă lăsați să vă scot la toți ochiul drept, și să arunc astfel o ocară asupra întregului Israel.“
3. Bătrînii din Iabes i-au zis: „Dă-ne un răgaz de șapte zile, ca să trimetem soli în tot ținutul lui Israel; și dacă nu va fi nimeni să ne ajute, ne vom supune ție“.
4. Solii au ajuns la Ghibea, cetatea lui Saul, și au spus aceste lucruri în auzul poporului. Și tot poporul a ridicat glasul, și a plîns.
5. Saul tocmai se întorcea dela cîmp, în urma boilor, și a întreat: „Ce are poporul de plînge?“ I-au istorisit ce spusese cei din Iabes.
6. Cum a auzit Saul aceste lucruri, Duhul lui Dumnezeu a venit peste el, și s-a mîniat foarte tare.
7. A luat o păreche de boi, i-a tăiat în bucăți, și le-a trimes prin soli în tot ținutul lui Israel, zicînd:

„Oricine nu va merge după Saul și Samuel, își va vedea boii tăiați la fel“. Groaza Domnului a apucat pe popor, care a pornit ca un singur om.

8. Saul le-a făcut numărătoarea la Bezec; copiii lui Israel erau trei sute de mii, și bărbații lui Iuda treizeci de mii.

9. Ei au zis solilor cari veniseră: „Așa să vorbiți locuitorilor Iabesului din Galaad: Mîne, cînd va dogorî soarele, veți avea ajutor“. Solii au dus vestea aceasta celor din Iabes, cari s-au umplut de bucurie,

10. și au zis Amoniților: „Mîne ne vom supune vouă, și ne veți face ce vă va plăcea“.

11. A două zi, Saul a împărțit poporul în trei cete. Au pătruns în tabăra Amoniților în straja dimineții, și i-au bătut pînă la căldura zilei. Ceice au scăpat, au fost risipiți, și n-au mai rămas doi laolaltă dintre ei.

12. Poporul a zis lui Samuel: „Cine zicea: „Saul să domnească peste noi? „Dați încoace pe oamenii aceia, ca să-i omorîm.“

13. Dar Saul a zis: „Nimeni nu va fi omorît în ziua aceasta, căci astăzi Domnul a dat o izbăvire lui Israel“.

14. Și Samuel a zis poporului: „Veniți, și să mergem la Ghilgal, ca să întărim acolo împărăția.“

15. Tot poporul s-a dus la Ghilgal, și au pus pe Saul împărat, înaintea Domnului, la Ghilgal. Acolo, au adus jertfe de mulțămire înaintea Domnului; și Saul și toți oamenii lui Israel s-au veselit foarte mult acolo.

12

1. Samuel a zis întregului Israel: „Iată că v-am ascultat glasul în tot ce mi-ați zis, și am pus un împărat peste voi.

2. De acum, iată împăratul care va merge înaintea voastră. Cît despre mine, eu sînt bătrîn, am albit, așa că fiii mei sînt cu voi; am umblat înaintea voastră, din tinereță pînă în ziua de azi.

3. Iată-mă! Mărturisiți împotriva mea, în fața Domnului și în fața unsului Lui: Cui i-am luat boul, sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsas, și pe cine am năpăstuit? De la cine am luat mită ca să închid ochii asupra lui? Mărturisiți, și vă voi da înapoi.“

4. Ei au răspuns: „Nu ne-ai apăsas, nu ne-ai năpăstuit, și nici n-ai primit nimic din mîna nimănui“.

5. El le-a mai zis: „Domnul este martor împotriva voastră, și unsul Lui este martor, în ziua aceasta, că n-ați găsit nimic în mînile mele“. Și ei au răspuns: „Sînt martori!“

6. Atunci Samuel a zis poporului: „Domnul a pus pe Moise și pe Aaron, și a scos pe părinții voștri din Egipt.

7. Acum, înfățișați-vă, ca să vă judec înaintea Domnului pentru toate binefacerile pe cari vi le-a făcut Domnul, vouă și părinților voștri.

8. După ce a venit Iacov în Egipt, părinții voștri au strigat către Domnul, și Domnul a trimes pe Moise și pe Aaron, cari au scos pe părinții voștri din Egipt și i-au adus să locuiască în locul acesta.

9. Dar ei au uitat pe Domnul Dumnezeuul lor; și El i-a vîndut în mînile lui Sisera, căpetenia oștirii Hațorului, în mînile Filistenilor, și în mînile împăratului Moabului, cari au început lupta împotriva lor.

10. Au strigat iarăș către Domnul, și au zis: „Am păcătuit, căci am părăsit pe Domnul, și am slujit Baalilor și Astarteelor; izbăvește-ne acum din mîna vrăjmașilor noștri, și-Ți vom sluji.“

11. Și Domnul a trimes pe Ierubaal, și pe Barac și pe Iefta, și pe Samuel, și v-a izbăvit din mîna vrăjmașilor voștri cari vă înconjurau, și ați locuit în liniște.

12. Apoi, cînd ați văzut că Nahaș, împăratul fiilor lui Amon, mergea împotriva voastră, mi-ați zis: „Nu!“ ci un împărat să domnească peste noi“. „Și totuș Domnul, Dumnezeuul vostru, era Împăratul vostru.

13. Iată dar împăratul pe care l-ați ales, și pe care l-ați cerut; iată că Domnul a pus un împărat peste voi.

14. Dacă vă veți teme de Domnul, dacă-I veți sluji, dacă veți asculta de glasul Lui, și dacă nu vă veți împotrivi cuvîntului Domnului, vă veți alipi de Domnul, Dumnezeuul vostru, atît voi cît și împăratul

care domnește peste voi.

15. Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului, și vă veți împotrivi cuvântului Domnului, mâna Domnului va fi împotriva voastră, cum a fost împotriva părinților voștri.

16. Acum mai așteptați aici, ca să vedeți minunea pe care o va face Domnul sub ochii voștri.

17. Nu sîntem noi la seceratul grînelor? Voi striga către Domnul, și va trimete tunete și ploaie. Să știți atunci și să vedeți cît de rău ați făcut înaintea Domnului cînd ați cerut un împărat pentru voi“.

18. Samuel a strigat către Domnul, și Domnul a trimes chiar în ziua aceea tunete și ploaie. Tot poporul a avut o mare frică de Domnul și de Samuel.

19. Și tot poporul a zis lui Samuel: „Roagă-te Domnului, Dumnezeului tău, pentru robii tăi, ca să nu murim; căci la toate păcatele noastre am mai adăugat și pe acela de a cere un împărat pentru noi“.

20. Samuel a zis poporului: „Nu vă temeți! Ați făcut tot răul acesta; dar nu vă abateți dela Domnul, și slujiți Domnului din toată inima voastră.

21. Nu vă abateți dela El; altfel, ați merge după lucruri de nimic, cari n-aduc nici folos nici izbăvire, pentrucă sînt lucruri de nimic.

22. Domnul nu va părăsi pe poporul Lui, din pricina Numelui Lui celui mare, căci Domnul a hotărît să facă din voi poporul Lui.

23. Departe iarăș de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetînd să mă rog pentru voi! Vă voi învăța calea cea bună și cea dreaptă.

24. Temeți-vă numai de Domnul, și slujiți-I cu credincioșie din toată inima voastră; căci vedeți ce putere desfășură El printre voi.

25. Dar dacă veți face răul, veți peri, voi și împăratul vostru“.

13

1. Saul era în vîrstă de treizeci de ani, cînd a ajuns împărat, și a domnit doi ani peste Israel.

2. Saul și-a ales trei mii de bărbați din Israel: două mii erau cu el la Micmaș și pe muntele Betel, iar o mie erau cu Ionatan la Ghibea lui Beniamin. Pe ceilalți din popor i-a trimes pe fiecare la cortul lui.

3. Ionatan a bătut tabăra Filistenilor care era la Gheba, și Filistenii au auzit lucrul acesta. Saul a pus să sune cu trîmbița prin toată țara, zicînd: „Să audă Evreii lucrul acesta!“

4. Tot Israelul a auzit zicîndu-se: „Saul a bătut tabăra Filistenilor, și Israel s-a făcut urît Filistenilor“. Și poporul a fost adunat la Saul în Ghilgal.

5. Filistenii s-au strîns să lupte cu Israel. Aveau o mie de cară și șase mii de călăreți; și poporul acesta era fără număr: ca nisipul depe țărmul mării. Au venit și au tăbărît la Micmaș, la răsărit de Bet-Aven.

6. Bărbații lui Israel s-au văzut la strîmtoare, căci erau strînși de aproape și s-au ascuns în peșteri, în stufiguri, în stînci, în turnuri și în gropile pentru apă.

7. Unii Evrei au trecut Iordanul, ca să se ducă în țara lui Gad și Galaad. Saul era tot la Ghilgal, și tot poporul de lîngă el tremura.

8. A așteptat sapte zile, după timpul hotărît de Samuel. Dar Samuel nu venea la Ghilgal, și poporul se împrăștia de lîngă Saul.

9. Atunci Saul a zis: „Aduceți-mi arderea de tot și jertfele de mulțămire.“ Și a jertfit arderea de tot.

10. Pe cînd sfîrșea de adus arderea de tot, a venit Samuel, și Saul i-a ieșit înainte să-i ureze de bine.

11. Samuel a zis: „Ce-ai făcut?“ Saul a răspuns: „Cînd am văzut că poporul se împrăștie de lîngă mine, că nu vii la timpul hotărît, și că Filistenii sînt strînși la Micmaș,

12. mi-am zis: Filistenii se vor pogori împotriva mea la Ghilgal, și eu nu m-am rugat Domnului! Atunci am îndrăznit și am adus arderea de tot.“

13. Samuel a zis lui Saul: „Ai lucrat ca un nebun și n-ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul, Dumnezeul tău. Domnul ar fi întărit pe vecie domnia ta peste Israel;

14. dar acum, domnia ta nu va dăinui. Domnul Și-a ales un om după inima Lui, și Domnul l-a rînduit să fie căpetenia poporului Său, pentrucă n-ai păzit ce-ți poruncise Domnul.“

15. Apoi Samuel s-a sculat, și s-a suit din Ghilgal la Ghibea lui Beniamin. Saul a făcut

numărătoarea poporului care se afla cu el: erau aproape șase sute de oameni.

16. Saul, fiul său Ionatan, și poporul care se afla cu ei, se așezaseră la Gheba lui Benjamin, și Filistenii tăbărau la Micmaș.

17. Din tabăra Filistenilor au ieșit trei cete ca să pustiască: una a luat drumul spre Ofra, spre țara Șual;

18. alta a luat drumul spre Bet-Horon; și a treia a luat drumul spre hotarul care caută spre valea Teboim, înspre pustie.“

19. În toată țara lui Israel nu se găsea niciun fierar; căci Filistenii ziseră: „Să împedecăm pe Evrei să-și facă săbii sau sulițe.“

20. Și fiecare om din Israel se pogora la Filistenii ca să-și ascute fierul plugului, coasa, securea și sapa,

21. când se tocea sapa, coasa, furca cu trei coarne și securea, și ca să facă vîrf țepușului cu care mîna boii.

22. Și așa s-a întîmplat că în ziua luptei nu era nici sabie, nici suliță în mîinile întregului popor care era cu Saul și Ionatan: nu avea decît Saul și fiul său Ionatan.

23. O ceată de Filistenii a venit și s'a așezat la trecătoarea Micmașului.

14

1. Într-o zi, Ionatan, fiul lui Saul, a zis tînărului care-i purta armele: „Vino, și să pătrundem pînă la straja Filistenilor, care este dincolo de locul acesta.“ Și n-a spus nimic tatălui său.

2. Saul stătea la marginea cetății Ghibea, sub rodiul din Migron, și poporul care era cu el era aproape șase sute de oameni.

3. Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui I-Cabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta efodul. Poporul nu știa că Ionatan s-a dus.

4. Între trecătorile prin cari căuta Ionatan să ajungă la straja Filistenilor, era un pisc de stîncă de o parte și un pisc de stîncă de cealaltă parte; unul purta numele Boțet și celalt Sene.

5. Unul din aceste piscuri este la miazănoapte, față în față cu Micmaș, și celalt la miazăzi, față în față cu Gheba.

6. Ionatan a zis tînărului care-i purta armele: „Vino, și să pătrundem pînă la straja acestor netăiați împrejur. Poate că Domnul va lucra pentru noi, căci nimic nu împiedecă pe Domnul să dea izbăvire printr-un mic număr ca și printr-un mare număr.“

7. Cel ce-i ducea armele i-a răspuns: „Fă tot ce ai în inimă, n-asculta decît de simțimîntul tău, și iată-mă cu tine, gata să te urmez oriunde.“

8. „Ei bine!“ a zis Ionatan, „haidem la oamenii aceștia și să ne arătăm lor.“

9. Dacă ne vor zice: „Oprîți-vă pînă vom veni noi la voi!“ vom rămînea pe loc, și nu ne vom sui la ei.

10. Dar dacă vor zice: „Suiți-vă la noi!“ ne vom sui, căci Domnul îi dă în mîinile noastre. Acesta să ne fie semnul.“

11. S'au arătat amîndoi străjii Filistenilor, și Filistenii au zis: „Iată că Evreii ies din găurile în cari s-au ascuns.“

12. Și oamenii cari erau de strajă au vorbit astfel lui Ionatan și celui ce-i ducea armele: „Suiți-vă la noi, ca să vă arătăm ceva.“ Ionatan a zis celui ce-i ducea armele: „Suie-te după mine, căci Domnul îi dă în mîinile lui Israel.“

13. Și Ionatan s-a suit ajutîndu-se cu mîinile și picioarele, și cel ce-i ducea armele a mers după el. Filistenii au căzut înaintea lui Ionatan, și cel ce-i ducea armele arunca moartea în urma lui.

14. În această întîie înfrîngere, Ionatan și cel ce-i ducea armele au ucis douăzeci de oameni, pe întindere de aproape o jumătate de pogon de pămînt.

15. A intrat groaza în tabără, în țară și în tot poporul; straja și chiar și prădătorii s-au spăimîntat; țara s-a îngrozit. Era groaza lui Dumnezeu.

16. Străjerii lui Saul, cari erau la Ghibea lui Benjamin, au văzut că mulțimea se împrăștie și fuge în toată părțile.

17. Atunci Saul a zis a poporului care era cu el: „Numărați, vă rog, și vedeți cine a plecat din mijlocul nostru.“ Au numărat, și iată că lipsea Ionatan și cel ce-i purta armele.
18. Și Saul a zis lui Ahia: „Adu încoace chivotul lui Dumnezeu!“- Căci pe vremea aceea chivotul lui Dumnezeu era cu copiii lui Israel. -
19. Pe când vorbea Saul cu preotul zarva în tabăra Filistenilor se făcea tot mai mare; și Saul a zis preotului: „Trage-ți mîna!“
20. Apoi Saul și tot poporul care era cu el s-au strîns, și au înaintat pînă la locul luptei; și Filistenii au întors sabia, unii împotriva altora, și învîlmășala era nespus de mare.
21. Evreii cari erau mai dinainte la Filistenii, și cari se suiseră cu ei în tabără de pe unde erau împărăștiați, s-au unit cu Israelii cari erau cu Saul și Ionatan.
22. Toți bărbații lui Israel cari se ascuseseră în muntele lui Efraim, aflînd că Filistenii fugeau, au început să-i urmărească și ei în bătaie.
23. Domnul a izbăvit pe Israel în ziua aceea, și lupta s-a întins pînă dincolo de Bet-Aven.
24. Ziua aceea a fost obositoare pentru bărbații lui Israel. Saul pusese pe popor să jure, zicînd: „Blestemat să fie omul care va mîncea pîne pînă seara, pînă mă voi răzbuna pe vrăjmașii mei!“ Și nimeni nu mîncase.
25. Tot poporul ajunsese într-o pădure, unde se găsea miere pe fața pămîntului.
26. Cînd a intrat poporul în pădure, a văzut mierea curgînd; dar niciunul n-a dus mierea la gură, căci poporul ținea jurămîntul.
27. Ionatan nu știa de jurămîntul pe care pusese tatăl său pe popor să-l facă; a întins vîrfurile toiagului pe care-l avea în mîna, l-a vîrît într-un fagure de miere, și a dus mîna la gură; și ochii i s-au luminat.
28. Atunci cineva din popor, vorbindu-i, i-a zis: „Tatăl tău a pus pe popor să jure, zicînd: „Blestemat să fie omul care va mîncea astăzi!“ Și poporul era sleit de puteri.
29. Și Ionatan a zis: „Tatăl meu turbură poporul; vedeți dar cum mi s-au luminat ochii, pentru că am gustat puțin din mierea aceasta!“
30. Negreșit, dacă poporul ar fi mîncat azi din prada pe care a găsit-o la vrăjmașii lui, n-ar fi fost înfrîngerea Filistenilor mai mare?“
31. În ziua aceea au bătut pe Filistenii dela Micmaș pînă la Aialon. Poporul era foarte obosit,
32. și s-a aruncat asupra prăzii. A luat oi, boi și viței, i-a junghiat pe pămînt și i-a mîncat cu sînge cu tot.
33. Au spus lucrul acesta lui Saul, și i-au zis: „Iată că poporul păcătuiește împotriva Domnului, mîncînd cu sînge.“ Saul a zis: „Voi faceți o nelegiuire; rostogoliți îndată o piatră mare încoace.“
34. Apoi a adăugat: „Împrăștiați-vă printre popor, și spuneți fiecăruia să-și aducă boul sau oaia, și să-l junghie aici. Apoi să mîncăți, și nu păcătuiați împotriva Domnului, mîncînd cu sînge.“ Și peste noapte, fiecare din popor și-a adus boul cu mîna, ca să-l junghie pe piatră.
35. Saul a zidit un altar Domnului: acesta a fost cel dintîi altar pe care l-a zidit Domnului.
36. Saul a zis: „Să ne pogorîm în noaptea aceasta după Filistenii, să-i jefuim pînă la lumina zilei, și să nu lăsăm să rămîna unul măcar.“ Ei au zis: „Fă tot ce vei crede.“ Atunci preotul a zis: „Să ne apropiem aici de Dumnezeu“.
37. Și Saul a întrebat pe Dumnezeu: „Să mă pogor după Filistenii? Îi vei da în mîinile lui Israel?“ Dar în clipa aceea nu i-a dat niciun răspuns.
38. Saul a zis: „Apropiați-vă aici, toate căpeteniile poporului; căutați și vedeți de cine și cum a fost săvîrșit păcatul acesta astăzi.
39. Căci viu este Domnul, Izbăvitorul lui Israel: chiar dacă l-ar fi săvîrșit fiul meu Ionatan, va muri.“ Și nimeni din tot poporul nu i-a răspuns.
40. Atunci a zis întregului Israel: „Așezați-vă voi deoparte; și eu și fiul meu Ionatan vom sta de cealaltă.“ Și poporul a zis lui Saul: „Fă ce vei crede.“
41. Saul a zis Domnului: „Dumnezeul lui Israel, arată adevărul.“ Sorțul a căzut pe Ionatan și pe Saul, și poporul a scăpat.
42. Saul a zis: „Aruncați sorțul între mine și fiul meu Ionatan.“ Și sorțul a căzut pe Ionatan.
43. Saul a zis lui Ionatan: „Spune-mi ce-ai făcut“. Ionatan i-a spus și a zis: „Am gustat puțină miere, cu vîrfurile toiagului pe care-l aveam în mîna: iată-mă, voi muri.“

44. Și Saul a zis: „Dumnezeu să Se poarte cu toată asprimea față de mine, dacă nu vei muri, Ionatane!“
45. Poporul a zis lui Saul: „Ce! Să moară Ionatan, el, care a făcut această mare izbăvire în Israel? Niciodată! Viu este Domnul, că un păr din capul lui nu va cădea la pământ, căci cu Dumnezeu a lucrat el în ziua aceasta.“ Astfel poporul a scăpat pe Ionatan de la moarte.
46. Saul a încetat să mai urmărească pe Filistenii, și Filistenii s-au dus acasă.
47. După ce a luat Saul domnia peste Israel, a făcut război în toate părțile cu toți vrăjmașii lui: cu Moab, cu copiii lui Amon, cu Edom, cu împărații din Țoba, și cu Filistenii; și ori încotro se întorcea, era biruitor.
48. S-a arătat viteaz, a bătut pe Amalec, și a scăpat pe Israel din mâna celor ce-l jăfuiau.
49. Fiii lui Saul au fost: Ionatan, Ișvi și Malchișua. Cele două fete ale lui se numeau: cea mai mare Merab, iar cea mai mică Mical.
50. Numele nevestei lui Saul era Ahinoam, fata lui Ahimaș. Numele căpeteniei oștirii lui era Abner, fiul lui Ner, unchiul lui Saul.
51. Chis, tatăl lui Saul, și Ner, tatăl lui Abner, erau fiii lui Abiel.
52. În tot timpul vieții lui Saul a fost un război înverșunat împotriva Filistenilor; și de îndată ce Saul zărea vreun om tare și voinic, îl lua cu el.

15

1. Samuel a zis lui Saul: „Pe mine m-a trimes Domnul să te ung împărat peste poporul Lui, peste Israel: Ascultă dar ce zice Domnul.
2. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Mi-aduc aminte de ceeace a făcut Amalec lui Israel, când i-a astupat drumul la ieșirea lui din Egipt.
3. Du-te acum, bate pe Amalec, și nimicește cu desăvârșire tot ce-i al lui; să nu-i cruți, și să omori bărbații și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și oile.“
4. Saul a adunat poporul, și l-a numărat la Telaim: erau două sute de mii de oameni pedestri, și zece mii de oameni din Iuda.
5. Saul a mers pînă la cetatea lui Amalec, și a pus niște oameni la pîndă în vale.
6. Și a zis Cheniților: „Duceți-vă, plecați și ieșiți din mijlocul lui Amalec, ca să nu vă prăpădesc împreună cu el; căci voi v-ați purtat cu bunăvoință față de copiii lui Israel, când s-au suit din Egipt“. Și Cheniții au plecat din mijlocul lui Amalec.
7. Saul a bătut pe Amalec, dela Havila pînă la Șur, care este în fața Egiptului.
8. A prins viu pe Agag, împăratul lui Amalec, și a nimicit cu desăvârșire tot poporul, trecîndu-l prin ascuțișul săbiei.
9. Dar Saul și poporul au cruțat pe Agag, și oile cele mai bune, boii cei mai buni, vitele grase, miei grași, și tot ce era mai bun; n'a vrut să le nimicească cu desvîrșire și au nimicit numai tot ce era prost și nebăgat în seamă.
10. Domnul a vorbit lui Samuel, și i-a zis:
11. „Îmi pare rău că am pus pe Saul împărat, căci se abate dela Mine și nu păzește cuvintele Mele“. Samuel s-a mîhnit, și toată noaptea a strigat către Domnul.
12. S-a sculat dis de dimineață, ca să se ducă înaintea lui Saul. Și au venit și i-au spus: „Saul s-a dus la Carmel, și iată că și-a înălțat un semn de biruință, apoi s'a întors, și, trecînd mai departe, s-a pogorît la Ghilgal“.
13. Samuel s-a dus la Saul, și Saul i-a zis: „Fii binecuvîntat de Domnul! Am păzit cuvîntul Domnului“.
14. Samuel a zis: „Ce înseamnă behăitul acesta de oi care ajunge la urechile mele, și mugetul acesta de boi pe care-l aud?“
15. Saul a răspuns: „Le-au adus dela Amaleciți, pentru că poporul a cruțat oile cele mai bune și boii cei mai buni, ca să-i jertfească Domnului, Dumnezeului tău; iar pe celelate, le-am nimicit cu desăvîrșire“.
16. Samuel a zis lui Saul: „Stai, și-ți voi spune ce mi-a zis Domnul astănoapte“. Și Saul i-a zis:

„Vorbește“.

17. Samuel a zis: „Cînd erai mic în ochii tăi, n-ai ajuns tu căpetenia semințiilor lui Israel, și nu te-ai unș Domnul ca să fii împărat peste Israel?”

18. Domnul te trimisese, zicînd: „Du-te, și nimicește cu desăvîrșire pe păcătoșii aceia, pe Amaleciți; războiește-te cu ei pînă îi vei nimici“.

19. Pentru ce n-ai ascultat glasul Domnului? Pentru ce te-ai aruncat asupra prăzii, și ai făcut ce este rău înaintea Domnului?”

20. Saul a răspuns lui Samuel: „Am ascultat glasul Domnului, și m-am dus în calea pe care mă trimetea Domnul. Am adus pe Agag, împăratul lui Amalec, și am nimicit cu desăvîrșire pe Amaleciți;

21. dar poporul a luat din pradă oi și boi, ca pîrgă din ceea ce trebuia nimicit cu desăvîrșire, ca să le jertfească Domnului, Dumnezeului tău, la Ghilgal“.

22. Samuel a zis: „Îți plac Domnului mai mult arderile de tot și jertfele decît ascultarea de glasul Domnului? Ascultarea face mai mult decît jertfele, și păzirea cuvîntului Său face mai mult decît grăsimea berbecilor.

23. Căci neascultarea este tot atît de vinovată ca ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decît închinarea la idoli și terafimii. Fiindcă ai lepădat cuvîntul Domnului, te leapădă și El ca împărat“.

24. Atunci Saul a zis lui Samuel: „Am păcătuit, căci am călcat porunca Domnului, și n-am ascultat cuvintele tale; mă temeam de popor, și i-am ascultat glasul.

25. Acum, te rog, iartă-mi păcatul, întoarce-te cu mine, ca să mă închin pînă la pămînt înaintea Domnului.“

26. Samuel a zis lui Saul: „Nu mă voi întoarce cu tine: fiindcă ai lepădat cuvîntul Domnului, și Domnul te leapădă, ca să nu mai fii împărat peste Israel“.

27. Și pe cînd se întorcea Samuel să plece, Saul l-a apucat de pulpana hainei, și s-a rupt.

28. Samuel i-a zis: „Domnul rupe astăzi domnia lui Israel deasupra ta, și o dă altuia mai bun decît tine.

29. Cel ce este tîria lui Israel nu minte și nu se căiește, căci nu este un om ca să-I pară rău.“

30. Saul a zis iarăși: „Am păcătuit! Acum, te rog, cinstește-mă în fața bătrînilor poporului meu, și în fața lui Israel; întoarce-te cu mine, ca să mă închin înaintea Domnului, Dumnezeului tău.“

31. Samuel s-a întors și a mers după Saul, și Saul s-a închinat înaintea Domnului.

32. Apoi Samuel a zis: „Adu-mi pe Agag, împăratul lui Amalec.“ Și Agag a înaintat vesel spre el, căci zicea: „Negreșit, a trecut amărăciunea morții!“

33. Samuel a zis: „După cum sabia ta a lăsat femei fără copii, tot așa și mama ta va fi lăsată fără copii între femei.“ Și Samuel a tăiat pe Agag în bucăți înaintea Domnului, la Ghilgal.

34. Samuel a plecat la Rama, și Saul s-a suit acasă la Ghibea lui Saul.

35. Samuel nu s-a mai dus să vadă pe Saul pînă în ziua morții sale. Dar Samuel plîngea pe Saul, pentru că Domnul Se căise că pusese pe Saul împărat peste Israel.

16

1. Domnul a zis lui Samuel: „Cînd vei înceta să plîngi pe Saul, pentru că l-am lepădat, ca să nu mai domnească peste Israel? Uplete-ți cornul cu untdelemn, și du-te; te voi trimite la Isai, Betleemitul, căci pe unul din fiii lui Mi l-am ales ca împărat.“

2. Samuel a zis: „Cum să mă duc? Saul are să afle, și mă va ucide.“ Și Domnul a zis: „Să iei cu tine un vițel, și să zici: „Vin să aduc o jertfă Domnului.“

3. Să poftești pe Isai la jertfă; Eu îți voi arăta ce trebuie să faci, și Îmi vei unge pe acela pe care-ți voi spune să-l ungi.“

4. Samuel a făcut ce zisese Domnul, și s-a dus la Betleem. Bătrînii cetății au alergat înspăimîntați înaintea lui și au zis: „Ce vestește venirea ta: ceva bun ?“

5. El a răspuns: „Da; vin să aduc o jertfă Domnului. Sfințiți-vă, și veniți cu mine la jertfă.“ A sfințit și pe Isai cu fiii lui, și i-a pofitit la jertfă.

6. Când au intrat ei, Samuel, văzînd pe Eliab, și-a zis: „Negreșit, unsul Domnului este aici înaintea Lui.“
7. Și Domnul a zis lui Samuel: „Nu te uita la înfățișarea și înălțimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbește ochii, dar Domnul se uită la inimă.“
8. Isai a chemat pe Abinadab, și l-a trecut pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.“
9. Isai a trecut pe Șama; și Samuel a zis: „Nici pe acesta nu l-a ales Domnul.“
10. Și așa a trecut Isai pe cei șapte fii ai lui pe dinaintea lui Samuel; și Samuel a zis lui Isai: „Domnul n-a ales pe niciunul din ei.“
11. Apoi Samuel a zis lui Isai: „Aceștia sînt toți fiii tăi?“. Și el a răspuns: „A mai rămas cel mai tînăr, dar paște oile.“ Atunci Samuel a zis lui Isai: „Trimite să-l aducă, fiindcă nu vom șede la masă pînă nu va veni aici.“
12. Isai a trimes să-l aducă. Și el era cu păr bălai, cu ochi frumoși și față frumoasă. Domnul a zis lui Samuel: „Scoală-te, și unge-l, căci el este!“
13. Samuel a luat cornul cu untdelemn, și l-a uns în mijlocul fraților lui. Duhul Domnului a venit peste David, începînd din ziua aceea și în cele următoare.
Samuel s-a sculat, și s-a dus la Rama.
14. Duhul Domnului s-a depărtat dela Saul; și a fost muncit de un duh rău care venea dela Domnul.
15. Slujitorii lui Saul i-au zis: „Iată că un duh rău dela Dumnezeu te muncește.“
16. Poruncească numai domnul nostru! Robii tăi sînt înaintea ta. Ei vor căuta un om care să știe să cînte cu arfa; și, cînd duhul rău trimes de Dumnezeu, va fi peste tine, el va cînta cu mîna, și vei fi ușurat.“
17. Saul a răspuns slujitorilor săi: „Găsiți-mi dar un om care să cînte bine, și aduceți-l la mine.“
18. Unul din slujitori a luat cuvîntul, și a zis: „Iată, am văzut pe un fiu al lui Isai, Betleemitul, care știe să cînte; el este și un om tare și voinic, un războinic, vorbește bine, este frumos la chip, și Domnul este cu el.“
19. Saul a trimes niște oameni la Isai, să-i spună: „Trimete-mi pe fiul tău David, care este cu oile.“
20. Isai a luat un măgar, l-a încărcat cu pîne, cu un burduf cu vin și cu un ied, și a trimes lui Saul aceste lucruri, prin fiul său David.
21. David a ajuns la Saul, și s-a înfățișat înaintea lui; i-a plăcut mult lui Saul, și a fost pus să-i poarte armele.
22. Saul a trimes vorbă lui Isai, zicînd: „Te rog să lași pe David în slujba mea, căci a căpătat trecere înaintea mea.“
23. Și cînd duhul trimes de Dumnezeu venea peste Saul, David lua arfa și cînta cu mîna lui; Saul răsufla atunci mai ușor, se simțea ușurat, și duhul cel rău pleca dela el.

17

1. Filistenii și-au strîns oștile ca să facă război, și s-au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda; au tăbărit între Soco și Azeca, la Efes-Damim.
2. Saul și bărbații lui Israel s-au strîns și ei; au tăbărit în Valea terebinților, și s-au așezat în linie de bătaie împotriva Filistenilor.
3. Filistenii se așezaseră pe un munte deoparte, și Israel pe un munte de cealaltă parte: doar valea îi despărțea.
4. Atunci a ieșit un om din tabăra Filistenilor și a înaintat între cele două oștiri. El se numea Goliat, era din Gat, și avea o înălțime de șase coți și o palmă.
5. Pe cap avea un coif de aramă, și purta niște zale de solzi în greutate de cinci mii de sicli de aramă.
6. Avea niște tureci de aramă peste fluierile picioarelor, și o pavăză de aramă între umeri.
7. Coadă suliței lui era ca un sul de țesut, și ferul suliței cîntărea șase sute de sicli de fer. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui.

8. Filisteanul s-a oprit; și, vorbind oștilor lui Israel așezate în șiruri de bătaie, le-a strigat: „Pentru ce ieșiți să vă așezați în șiruri de bătaie? Nu sînt eu Filistean, și nu sînteți voi slujitorii lui Saul? Alegeți un om care să se pogoare împotriva mea!
9. Dacă va putea să se bată cu mine și să mă omoare, noi vom fi robii voștri; dar dacă-l voi birui și-l voi omorî eu, voi ne veți fi robi nouă și ne veți sluji.“
10. Filisteanul a mai zis: „Arunc astăzi o ocară asupra oștirii lui Israel! Dați-mi un om, ca să mă lupt cu el.“
11. Saul și tot Israelul au auzit aceste cuvinte ale Filisteanului, și s-au înspăimîntat și au fost cuprinși de o mare frică.
12. Și David era fiul Efratitului aceleuia din Betleemul lui Iuda, numit Isai, care avea opt fii. Pe vremea lui Saul el era bătrîn înaintat în vîrstă.
13. Cei trei fii mai mari ai lui Isai urmaseră pe Saul la război; întîiul născut din cei trei fii ai lui, cari porniseră la război, se numea Eliab, al doilea Abinadab, și al treilea Șama.
14. David era cel mai tînăr. Și cînd cei trei mai mari au urmat pe Saul,
15. David a plecat dela Saul și s-a întors la Betleem ca să pască oile tatălui său.
16. Filisteanul înainta dimineața și seara, și s-a înfățișat astfel timp de patruzeci de zile.
17. Isai a zis fiului său David: „Ia pentru frații tăi efa aceasta de grîu prăjit și aceste zece pîni, și aleargă în tabără la frații tăi;
18. du și aceste zece cașuri de brînză căpeteniei care este peste mia lor. Să vezi dacă frații tăi sînt bine, și să-mi aduci vești temeinice.
19. Ei sînt cu Saul și cu toți bărbații lui Israel în valea terebinților, în război cu Filistenii.“
20. David s-a sculat dis de dimineață. A lăsat oile în seama unui paznic, și-a luat lucrurile, și a plecat, cum îi poruncise Isai. Cînd a ajuns în tabără, oștirea pornise să se așeze în șiruri de bătaie și scotea strigăte de război.
21. Israel și Filistenii s-au așezat în șiruri de bătaie, oștire către oștire.
22. David a dat lucrurile pe cari le avea în mînile celui ce păzea calabalîcurile, și a alergat la șirurile de bătaie. Cum a ajuns, a întreat pe frații săi de sănătate.
23. Pe cînd vorbea cu ei, iată că Filisteanul din Gat, numit Goliat, a înaintat între cele două oștiri, ieșind afară din șirurile Filistenilor. A rostit aceleași cuvinte ca mai înainte, și David le-a auzit.
24. La vederea acestui om toți cei din Israel au fugit dinaintea lui, și i-a apucat o mare frică.
25. Fiecare zicea: „Ați văzut pe omul acesta înaintînd? A înaintat ca să arunce ocară asupra lui Israel! Dacă-l va omorî cineva, împăratul îl va umplea de bogății, îi va da de nevastă pe fiică-sa, și va scuti de dări casa tatălui său în Israel.“
26. David a zis oamenilor de lîngă el: „Ce se va face aceleuia care va omorî pe Filisteanul acesta, și va lua ocară deasupra lui Israel? Cine este Filisteanul acesta, acest netăiat împrejur, ca să ocărăscă oștirea Dumnezeului celui viu?“
27. Poporul, spunînd din nou aceleași lucruri, i-a zis: „Așa și așa se va face aceleuia care-l va omorî.“
28. Eliab, fratele lui cel mai mare, care-l auzise vorbind cu oamenii aceștia, s'a aprins de mînie împotriva lui David. Și a zis: „Pentru ce te-ai pogorît tu, și cui ai lăsat acele puține oi în pustie? Îți cunosc eu mîndria și răutatea inimii. Te-ai pogorît ca să vezi lupta.“
29. David a răspuns: „Ce-am făcut oare? Nu pot să vorbesc astfel?“
30. Și s-a întors dela el ca să vorbească cu altul, și i-a pus aceleași întrebări. Poporul i-a răspuns ca și întîiaș dată.
31. Cînd s-au auzit cuvintele rostite de David, au fost spuse înaintea lui Saul, care a trimis să-l caute.
32. David a zis lui Saul: „Nimeni să nu-și piardă nădejdea din pricina Filisteanului acestuia! Robul tău va merge să se bată cu el.“
33. Saul a zis lui David: „Nu poți să te duci să te bați cu Filisteanul acesta, căci tu ești un copil, și el este un om războinic din tinereța lui.“
34. David a zis lui Saul: „Robul tău păștea oile tatălui său. Și cînd un leu sau un urs venea să-i ia o oaie din turmă,
35. alergam după el, îl loveam, și-i smulgeam oaia din gură. Dacă se ridica împotriva mea, îl

apucam de falcă, îl loveam, și-l omoram.

36. Așa a doborât robul tău leul și ursul; și cu Filisteanul acesta, cu acest netăiat împrejur, va fi ca și cu unul din ei, căci a ocărit oștirea Dumnezeului celui viu.“

37. David a mai zis: „Domnul, care m-a izbăvit din ghiara leului, și din laba ursului, mă va izbăvi și din mâna acestui Filistean.“ Și Saul a zis lui David: „Du-te, și Domnul să fie cu tine!“

38. Saul a îmbrăcat pe David cu hainele lui, i-a pus pe cap un coif de aramă, și l-a îmbrăcat cu o platoșă.

39. David a încins sabia lui Saul peste hainele lui, și a vrut să meargă, căci nu încercase însă să meargă cu ele. Apoi a zis lui Saul: „Nu pot să merg cu armătura aceasta, căci nu sînt obicinuit cu ea.“ Și s-a desbrăcat de ea.

40. Și-a luat toiagul în mînă, și-a ales din pîrău cinci pietre netede, și le-a pus în traista lui de păstor și în buzunarul hainei. Apoi, cu praștia în mînă, a înaintat împotriva Filisteanului.

41. Filisteanul s-a apropiat puțin cîte puțin de David, și omul care-i ducea scutul mergea înaintea lui.

42. Filisteanul s-a uitat, și cînd a zărit pe David, a rîs de el, căci nu vedea în el decît un copil, cu păr bălai și cu fața frumoasă.

43. Filisteanul a zis lui David: Ce! sînt cîne, de vii la mine cu toiege?“ Și, după ce l-a blestemat pe dumnezeii lui,

44. a adăogat: „Vino la mine, și-ți voi da carnea ta păsărilor cerului și fiarelor cîmpului.“

45. David a zis Filisteanului: „Tu vii împotriva mea cu sabie, cu suliță și cu pavăză; iar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărit-o.

46. Astăzi Domnul te va da în mîinile mele, te voi doborî, și-ți voi tăia capul; astăzi voi da stîrvirile taberii Filistenilor păsărilor cerului și fiarelor pămîntului. Și tot pămîntul va ști că Israel are un Dumnezeu.

47. Și toată mulțimea aceasta va ști că Domnul nu mîntuește nici prin sabie nici prin suliță. Căci biruința este a Domnului. Și El vă dă în mîinile noastre.“

48. Îndată ce Filisteanul a pornit să meargă înaintea lui David, David a alergat pe cîmpul de bătaie înaintea Filisteanului.

49. Și-a vîrît mîna în traistă, a luat o piatră, și a aruncat-o cu praștia; a lovit pe Filistean în frunte, și piatra a intrat în fruntea Filisteanului, care a căzut cu fața la pămînt.

50. Astfel, cu o praștie și cu o piatră, David a fost mai tare decît Filisteanul; l-a trîntit la pămînt și l-a omorît, fără să aibă sabie în mînă.

51. A alergat, s-a oprit lîngă Filistean, i-a luat sabia, pe care i-a scos-o din teacă, l-a omorît și i-a tăiat capul.

Filistenii, cînd au văzut că uriașul lor a murit, au luat-o la fugă.

52. Și bărbații lui Israel și Iuda au dat chiote, și au pornit în urmărirea Filistenilor pînă în vale și pînă la porțile Ecronului. Filistenii, răniți de moarte, au căzut pe drumul care duce la Șaaraim pînă la Gat și pînă la Ecron.

53. Și copiii lui Israel s-au întors dela urmărirea Filistenilor, și le-au jăfuit tabăra.

54. David a luat capul Filisteanului și l-a dus la Ierusalim, și a pus armele Filisteanului în cortul său.

55. Cînd a văzut Saul pe David mergînd împotriva Filisteanului, a zis lui Abner, căpetenia oștirii: „Al cui fiu este tînărul acesta, Abner?“ Abner a răspuns: „Pe sufletul tău, împărate, că nu știu.“

56. „Întrebă dar al cui fiu este tînărul acesta“, a zis împăratul.

57. Și cînd s-a întors David după ce omorîse pe Filistean, Abner l-a luat și l-a adus înaintea lui Saul. David avea în mînă capul Filisteanului.

58. Saul i-a zis: „Al cui fiu ești, tinere?“ Și David a răspuns: „Sînt fiul robului tău Isai, Betleemitul.“

1. David sfinșise de vorbit cu Saul. Și de atunci sufletul lui Ionatan s-a alipit de sufletul lui David, și Ionatan l-a iubit ca pe sufletul din el.
2. În aceeași zi, Saul a oprit pe David, și nu l-a lăsat să se întoarcă în casa tatălui său.
3. Ionatan a făcut legământ cu David, pentrucă-l iubea ca pe sufletul lui.
4. A scos mantaua pe care o purta, ca s' o dea lui David; și i-a dat hainele sale, chiar sabia, arcul și încingătoarea lui.
5. David se ducea și izbutea ori unde-l trimetea Saul; a fost pus de Saul în fruntea oamenilor de răboi, și era plăcut întregului popor, chiar și slujitorilor lui Saul.
6. Pe când veneau ei, la întoarcerea lui David dela omorîrea Filisteanului, femeile au ieșit din toate cetățile lui Israel înaintea împăratului Saul, cîntînd și jucînd, în sunetul timpanelor și alăutelor, și scoțînd strigăte de bucurie.
7. Femeile cari cîntau își răspundeau unele altora, și ziceau:
„Saul a bătut miile lui, -
iar David zecile lui de mii.“
8. Saul s'a mîniat foarte tare, și nu i-a plăcut vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zece mii și mie-mi dau mii! Nu-i mai lipsește decît împărăția.“
9. Și din ziua aceea Saul a privit cu ochi răi pe David.
10. A doua zi, duhul cel rău, trimes de Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s'a înfuriat în mijlocul casei. David cînta, ca și în celelalte zile, și Saul era cu sulița în mînă.
11. Saul a ridicat sulița, zicîndu-și în sine: „Voi pironi pe David de perete“. Dar David s'a ferit de el de două ori.
12. Saul se teamea de David, pentrucă Domnul era cu David și Se depărtase dela el.
13. L-a îndepărtat de lîngă el, și l-a pus mai mare peste o mie de oameni.
David ieșea și intra în fruntea poporului;
14. izbutea în tot ce făcea, și Domnul era cu el.
15. Saul, văzînd că izbutea totdeauna, se temea de el;
16. dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentrucă ieșea și intra în fruntea lor.
17. Saul a zis lui David: „Iată, îți voi da de nevastă pe fiică-mea cea mai mare Merab: numai să-mi slujești cu vitejie, și să porți războaiele Domnului“. Dar Saul își zicea: „Nu vreau să-mi pun mîna mea pe el, ci mîna Filistenilor să fie asupra lui“.
18. David a răspuns lui Saul: „Cine sînt eu, și ce este viața mea, ce este familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginerele împăratului?“
19. Venind vremea cînd Merab, fata lui Saul, avea să fie dată lui David, ea a fost dată de nevastă lui Adriel, din Mehola.
20. Mical, fata lui Saul, iubea pe David. Au spus lui Saul, și lucrul i-a plăcut.
21. El își zicea: „I-o voi da ca să-i fie o cursă, și să cadă subt mîna Filistenilor“. Și Saul a zis lui David pentru a doua oară: „Astăzi îmi vei fi ginere“.
22. Saul a dat slujitorilor săi următoarea poruncă: „Vorbiți în taină lui David, și spuneți-i: „Iată că împăratul e binevoitor față de tine, și toți slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele împăratului.“
23. Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri la urechile lui David. Și David a răspuns: „Credeți că este ușor să fii ginerele împăratului? Eu sînt un om sărac și de puțină însemnătate.“
24. Slujitorii lui Saul i-au spus ce răspunsese David.
25. Saul a zis: „Așa să vorbiți lui David: „Împăratul nu cere nicio zestre; ci dorește o sută de prepuțuri de ale Filistenilor, ca să-și răzbune pe vrăjmașii lui.“ Saul avea de gînd să facă pe David să cadă în mînile Filistenilor.
26. Slujitorii lui Saul au spus aceste cuvinte lui David, și David a primit ce i se ceruse, pentru ca să fie ginerele împăratului. Înainte de vremea hotărîtă,
27. David s-a sculat, a plecat cu oamenii lui, și a ucis două sute de oameni dintre Filistenii; le-a adus prepuțurile, și a dat împăratului numărul întreg, ca să fie ginerele împăratului. Atunci Saul i-a dat de nevastă pe fiică-sa Mical.

28. Saul a văzut și a înțeles că Domnul era cu David; și fiică-sa, Mical, iubea pe David.
29. Saul s'a temut din ce în ce mai mult de David, și toată viața i-a fost vrăjmaș.
30. Domnitorii Filistenilor ieșeau la luptă; și oridecîteori ieșeau, David avea mai multă izbîndă decît toți slujitorii lui Saul, și numele lui a ajuns foarte vestit.

19

1. Saul a vorbit fiului său Ionatan, și tuturor slujitorilor lui, să omoare pe David.
2. Dar Ionatan, fiul lui Saul, care iubea mult pe David, i-a dat de știre, și i-a zis: „Tatăl meu Saul caută să te omoare. Păzește-te dar mîne dimineată, stai într'un loc tănuit, și ascunde-te.
3. Eu voi ieși și voi sta lîngă tatăl meu în cîmpul în care vei fi; voi vorbi tatălui mei despre tine, voi vedea ce va zice, și-ți voi spune.“
4. Ionatan a vorbit bine de David tatălui său Saul: „Să nu faci împăratul“, a zis el, „un păcat față de robul său David, căci el n-a făcut niciun păcat față de tine. Dimpotrivă, a lucrat pentru binele tău;
5. și-a pus în joc viața, a ucis pe Filistean, și Domnul a dat o mare izbăvire pentru tot Israelul. Tu ai văzut, și te-ai bucurat. Pentru ce să păcătuiești împotriva unui sînge nevinovat, și să omori fără pricină pe David?“
6. Saul a ascultat glasul lui Ionatan, și a jurat, zicînd: „Viu este Domnul, că David nu va muri!“
7. Ionatan a chemat pe David, și i-a spus toate cuvintele acestea; apoi l-a adus la Saul; și David a fost înaintea lui ca mai înainte.
8. Războiul urma înainte. David a mers împotriva Filistenilor, și s-a bătut cu ei, le-a pricinuit o mare înfrîngere, și au fugit dinaintea lui.
9. Atunci duhul cel rău, trimes de Domnul, a venit peste Saul, care ședea în casă, cu sulița în mînă. David cînta,
10. și Saul a vrut să-l pîronească cu sulița de perete. Dar David s'a ferit de el, și Saul a lovit cu sulița în perete. David a fugit, și a scăpat noaptea.
11. Saul a trimes niște oameni acasă la David, ca să-l pîndească și să-l omoare dimineța. Dar Mical, nevasta lui David, i-a dat de știre și i-a zis: „Dacă nu fugi în noaptea aceasta, mîne vei fi omorît.“
12. Ea l-a pogorît pe fereastră, și David a plecat și a fugit. Așa a scăpat.
13. În urmă Mical a luat terafimul și l-a pus în pat; i-a pus o piele de capră în jurul capului, și l-a învelit cu o haină.
14. Cînd a trimes Saul oamenii să ia pe David, ea a zis: „Este bolnav.“
15. Saul i-a trimes înapoi să-l vadă, și a zis: „Aduceți-l la mine în patul lui, ca să-l omor.“
16. Oamenii aceia s-au întors, și iată că terafimul era în pat, și în jurul capului era o piele de capră.
17. Saul a zist către Mical: „Pentru ce m-ai înșelat în felul acesta, și ai dat drumul vrăjmașului meu, și a scăpat?“ Mical a răspuns lui Saul: „El mi-a zis: „Lasă-mă să plec, ori te omor!“
18. Așa a fugit și a scăpat David. El s-a dus la Samuel la Rama, și i-a istorisit tot ce-i făcuse Saul. Apoi s-a dus cu Samuel și a locuit în Naiot.
19. Au spus lucrul acesta lui Saul și au zis: „Iată că David este în Naiot, lîngă Rama.“
20. Saul a trimes niște oameni să ia pe David. Ei au văzut o adunare de prooroci cari prooroceau, cu Samuel în frunte. Duhul lui Dumnezeu a venit peste trimeșii lui Saul, și au început și ei să proorocească.
21. Au spus lui Saul lucrul acesta; el a trimes alți oameni, și au proorocit și ei. A mai trimes alții a treia oară, și au proorocit și ei.
22. Atunci Saul s-a dus el însuș la Rama. Ajungînd la fîntîna cea mare fără apă, care este la Secu, a întreat: „Unde este Samuel și David?“ I s-a răspuns: „Sînt în Naiot, lîngă Rama.“
23. Și s-a îndreptat spre Naiot, lîngă Rama. Duhul lui Dumnezeu a venit și peste el; și Saul și-a văzut de drum proorocind pînă la sosirea lui în Naiot, lîngă Rama.
24. S-a desbrăcat de haine și a proorocit și el înaintea lui Samuel; și s-a aruncat desbrăcat la pămînt toată ziua aceea și toată noaptea. De aceea se zice: „Oare și Saul este între prooroci?“

1. David a fugit din Naiot, de lângă Rama. S-a dus la Ionatan, și a zis: „Ce-am făcut eu? Care este nelegiuirea mea, care este păcatul meu înaintea tatălui tău, de vrea să-mi ia viața?”
2. Ionatan i-a răspuns: „Ferească Dumnezeu! Nu vei muri. Tatăl meu nu face niciun lucru, fie mare, fie mic, fără să-mi dea de știre; pentru ce mi-ar ascunde el lucrul acesta? Nu este nimic.”
3. David a zis iarăși, jurînd: „Tatăl tău știe bine că am căpătat trecere înaintea ta, și va fi zis: „Să nu știe Ionatan, căci s-ar întrista. Dar viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu este decît un pas între mine și moarte”.
4. Ionatan a zis lui David: „Pentru tine voi face tot ce vei vrea.”
5. Și David i-a răspuns: „Iată că mine este lună nouă, și ar trebui să șed să mănînc cu împăratul; lasă-mă să mă duc, și să mă ascund în cîmpii pînă în seara zilei a treia.
6. Dacă tatăl tău va băga de seamă lipsa mea, să-i spui: „David m’ a rugat să-l las să se ducă pînă la Betleem în cetatea lui, pentru că acolo se aduce pentru toată familia o jertfă de peste an”.
7. Și dacă va zice: „Bine!” atunci robul tău n-are nimic de temut; dar dacă-l va apuca mînia, să știi că pieirea mea este lucru hotărît din partea lui.
8. Arată-ți dar dragostea pentru robul tău, căci ai făcut cu robul tău un legămînt înaintea Domnului. Și dacă este vreo nelegiuire în mine, ia-mi tu viața, de ce să mă mai duci pînă la tatăl tău?”
9. Ionatan i-a zis: „De parte de tine gîndul să nu-ți dau de știre, dacă voi afla că pieirea ta este lucru hotărît din partea tatălui meu și amenință să te ajungă!”
10. David a zis lui Ionatan: „Cine-mi va da de știre dacă tatăl tău ți-ar răspunde cu asprime?”
11. Și Ionatan a zis lui David: „Vino, să ieșim pe cîmp.” Și au ieșit amîndoi pe cîmp.
12. Ionatan a zis lui David: „Iau martor pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, că voi cerceta de aproape pe tatăl meu mine sau poimîne; și de va gîndi bine de David,
13. Domnul să Se poarte cu Ionatan cu toată asprimea, dacă nu voi trimete pe nimeni să-ți dea de știre! Dacă tatăl meu va găsi cu cale să-ți facă rău, iarăși îți voi da de știre, și te voi lăsa să pleci, ca să te duci în pace; și Domnul să fie cu tine, cum a fost cu tatăl meu!
14. Dacă voi mai trăi, să te porți față de mine cu o bunătate ca a Domnului; și dacă voi muri,
15. să nu îți îndepărtezi niciodată bunătatea față de casa mea, nici chiar cînd Domnul va nimici pe fiecare din vrăjmașii lui David de pe fața pămîntului.
16. Căci Ionatan a făcut legămînt cu casa lui David! Domnul să se răsbune pe vrăjmașii lui David!”
17. Ionatan a întărit și mai mult față de David dragostea pe care o avea pentru el, căci îl iubea ca pe sufletul lui.
18. Ionatan i-a zis: „Mîne este luna nouă; se va băga de seamă lipsa ta, căci locul tău va fi gol.
19. Să te pogori a treia zi pînă în fundul locului în care te ascunseseși în ziua cînd cu împlinirea aceea, și să rămîi lângă piatra Ezel.
20. Eu voi trage trei săgeți în spre piatra aceasta, ca și cînd aș lovi la țintă.
21. Și voi trimete un tînăr, și-i voi zice: „Du-te de găsește săgețile!” Dacă-i voi zice: „Iată că săgețile sînt dincoace de tine, ia-le!” atunci să vii, căci este pace pentru tine, și n’ ai să te temi de nimic, viu este Domnul!
22. Dar dacă voi zice tînărului: „Iată că săgețile sînt dincolo de tine!” atunci să pleci, căci Domnul te trimete.
23. Domnul este martor pe vecie pentru cuvîntul pe care ni l-am dat unul altuia.”
24. David s’ a ascuns în cîmp. A venit luna nouă, și împăratul a luat loc la ospăț ca să mănînce.
25. Împăratul a șezut ca de obicei pe scaunul lui lângă perete. Ionatan s’ a sculat, și Abner a șezut lângă Saul; dar locul lui David a rămas gol.
26. Saul n’ a zis nimic în ziua aceea; „căci”, zicea el, „s-a întîmplat: el nu este curat, negreșit nu este curat”.
27. A doua zi, ziua a doua a lunii noi, locul lui David era tot gol. Și Saul a zis fiului său Ionatan: „Pentru ce n’ a venit fiul lui Isai la masă nici eri nici azi?”
28. Ionatan a răspuns lui Saul: „David mi-a cerut voie să se ducă la Betleem.
29. El a zis: „Dă-mi drumul, te rog, căci avem în cetate o jertfă de familie, și frate-meu mi-a spus lucrul acesta; deci dacă am căpătat trecere înaintea ta, dă-mi voie să mă duc în grabă să-mi văd

frații. Pentru aceea n'a venit la masa împăratului.“

30. Atunci Saul s'a aprins de mînie împotriva lui Ionatan, și i-a zis: „Fiu rău și neascultător, nu știu eu că ți-ai luat ca prieten pe fiul lui Isai, spre rușinea ta și spre rușinea mamei tale?

31. Căci cîtă vreme va trăi fiul lui Isai pe pămînt, nu va fi liniște nici pentru tine, nici pentru împărăția ta. Și acum trimete să-l caute, și să mi-l aducă, fiindcă este vrednic de moarte“.

32. Ionatan a răspuns tatălui său Saul, și i-a zis: „Pentru ce să fie omorît? Ce a făcut?“

33. Și Saul și-a îndreptat sulița spre el, ca să-l lovească. Ionatan a înțeles că era lucru hotărît din partea tatălui său să omoare pe David.

34. S'a sculat de la masă într'o mînie aprinsă, și n-a luat deloc parte la masă în ziua a doua a lunii noi; căci era mîhnit din pricina lui David, pentru că tatăl său îl ocărîse.

35. A doua zi de dimineață, Ionatan s'a dus pe cîmp în locul în care se învoise cu David, și era însoțit de un băețaș.

36. El i-a zis: „Dă fuga și găsește săgețile pe cari le voi trage“. Băiatul a alergat, și Ionatan a tras o săgeată care a trecut dincolo de el.

37. Cînd a ajuns băiatul la locul unde era săgeata pe care o trăsese Ionatan, Ionatan a strigat după el: „Iată că săgeata este dincolo de tine“.

38. I-a strigat iarăși: „Iute, grăbește-te, nu te opri!“ Și băiatul lui Ionatan a strîns săgețile, și s'a întors la stăpînul lui.

39. Băiatul nu știa nimic: numai Ionatan și David înțelegeau lucrul acesta.

40. Ionatan a dat băiatului armele, și i-a zis: „Du-te și du-le în cetate.“

41. După plecarea băiatului, David s'a sculat din partea de miazăzi, apoi s'a aruncat cu fața la pămînt și s'a închinat de trei ori. Cei doi prieteni s'au îmbrățișat și au plîns împreună. David mai ales se prăpădea plîngînd.

42. Și Ionatan a zis lui David: „Du-te în pace, acum cînd am jurat amîndoi, în Numele Domnului, zicînd: „Domnul să fie pe vecie între mine și tine, între sămînța mea și sămînța ta!“

David s'a sculat și a plecat, iar Ionatan s'a întors în cetate.

21

1. David s-a dus la Nob, la preotul Ahimelec, care a alergat speriat înaintea lui, și i-a zis: „Pentru ce ești singur și nu este nimeni cu tine?“

2. David a răspuns preotului Ahimelec: „Împăratul mi-a dat o poruncă și mi-a zis: „Nimeni să nu știe nimic de pricina pentru care te trimet și de porunca pe care ți-am dat-o.“ Am hotărît un loc de întîlnire cu oamenii mei.

3. Acum ce ai la îndemînă? Dă-mi cinci pîni, sau ce se va găsi.“

4. Preotul a răspuns lui David: „N-am pîne obicinuită la îndemnă, ci numai pîne sfințită; doar dacă oamenii tăi s'au ferit de împreunarea cu femeii!“

5. David a răspuns preotului: „Ne-am ferit de împreunarea cu femeii de trei zile decînd am plecat, și toți oamenii mei sînt curați; de altfel, dacă aceasta este o faptă necurată, va fi sfințită negreșt azi de acela care o va face.“

6. Atunci preotul i-a dat pînea sfințită, căci nu era acolo altă pîne decît pînea pentru punerea înainte, care fusese luată dinaintea Domnului ca să fie înlocuită cu pîne caldă, în clipa cînd luaseră pe cealaltă.

7. Chiar în ziua aceea, se afla acolo închis înaintea Domnului un om dintre slujitorii lui Saul; era un Edomit, numit Doeg, căpetenia păstorilor lui Saul.

8. David a zis lui Ahimelec: „N'ai la îndemînă o suliță sau o sabie? Căci nu mi-am luat cu mine nici sabia nici armele, pentru că porunca împăratului era grabnică.“

9. Preotul a răspuns: „Iată sabia lui Goliat, Filisteanul, pe care l-ai omorît în valea terebinților; este învelită într-un covor, în dosul efodului; dacă vrei s'o iei, ia-o, căci nu este alta aici.“ Și David a zis: „Nu-i alta ca ea; dă-mi-o.“

10. David s'a sculat și a fugit chiar în ziua aceea de Saul. A ajuns la Achiș, împăratul Gatului.

11. Slujitorii lui Achiș i-au zis: „Nu este acesta David, împăratul țării? Nu este el acela pentru care

se cânta, jucînd: „Saul și-a bătut miile lui,

Iar David zecile lui de mii ?“

12. David a pus la inimă aceste cuvinte, și a avut o mare frică de Achiș, împăratul Gatului.

13. A făcut pe nebunul înaintea lor; făcea năzdrăvăniile înaintea lor, făcea zgîrîieturi pe ușile porților, și lăsa să-i curgă balele pe barbă.

14. Achiș a zis slujitorilor săi: „Vedeți bine că omul acesta și-a pierdut mințile; pentru ce mi-l aduceți?”

15. Oare duc lipsă de nebuni, de-mi aduceți pe acesta și mă faceți martor la năzdrăvăniile lui? Să intre el în casa mea?”

22

1. David a plecat de acolo, și a scăpat în peștera Adulam. Frații lui și toată casa tatălui său au aflat, și s’au pogorît la el.

2. Toți ceice se aflau în nevoie, cari aveau datorii, sau cari era nemulțămiiți, s-au strîns la el, și el a ajuns căpetenia lor. Astfel, s’au unit cu el aproape patru sute de oameni.

3. De acolo David s-a dus la Mițpe în țara Moabului. El a zis împăratului Moabului: „Dă voie, te rog, tatălui meu și mamei mele să vină la voi, pînă voi ști ce va face Dumnezeu cu mine.“

4. Și i-a adus înaintea împăratului Moabului, și au locuit cu el în tot timpul cît a stat David în cetățuie.

5. Proorocul Gad a zis lui David: „Nu ședeai în cetățuie, ci du-te, și intră în țara lui Iuda.“ Și David a plecat și a ajuns la pădurea Heret.

6. Saul a aflat că David și oamenii lui au fost descoperiți. Saul ședeai sub tamarisc, la Ghibea, pe înălțime; avea sulita în mînă, și toți slujitorii lui stăteau lîngă el.

7. Și Saul a zis slujitorilor săi de lîngă el: „Ascultați, Beniamiți! Vă va da fiul lui Isai la toți ogoare și vii? Va face el din voi toți căpetenii peste o mie și căpetenii peste o sută?”

8. Dacă nu, de ce v-ați unit toți împotriva mea, și nimeni nu mi-a dat de știre despre legămîntul fiului meu cu fiul lui Isai? Pentru ce n-a fost nimeni dintre voi pe care să-l doară inima pentru mine, și să mă înștiințeze că fiul meu a răsculat pe robul meu împotriva mea, ca să-mi întindă curse, cum face astăzi?”

9. Doeg, Edomitul, care era și el printre slujitorii lui Saul, a răspuns: Eu am văzut pe fiul lui Isai venind la Nob, la Ahimelec, fiul lui Ahitub.

10. Ahimelec a întrebat pe Domnul pentru el, i-a dat merinde și i-a dat sabia lui Goliat, Filisteanul.“

11. Împăratul a trimis după Ahimelec, fiul lui Ahitub, preotul, și după toată casa tatălui său, după preoții cari erau la Nob. Ei au venit toți la împărat.

12. Saul a zis: „Ascultă, fiul lui Ahitub!“ El a răspuns: „Iată-mă, domnul meu!“

13. Saul i-a zis: „Pentru ce v-ați unit împotriva mea, tu și fiul lui Isai? Pentru ce i-ai dat pîne și o sabie, și ai întrebat pe Dumnezeu pentru el, ca să se ridice împotriva mea și să-mi întindă curse, cum face astăzi?”

14. Ahimelec a răspuns împăratului: „Care dintre slujitorii tăi poate fi pus alături cu credinciosul David, ginerele împăratului, gata la poruncile lui, și înconjurat cu cinste în casa ta?”

15. Oare de astăzi am început eu să întreb pe Dumnezeu pentru el? Departe de mine așa ceva! Să nu arunce împăratul nici o vină asupra robului său, nici asupra nimănui din casa tatălui meu, căci robul tău nu știe nimic din toate acestea, nici lucru mic nici lucru mare.“

16. Împăratul a zis: „Trebuie să mori, Ahimelec, tu și toată casa tatălui tău.“

17. Și împăratul a zis alergătorilor cari stăteau lîngă el: „Întoarceți-vă, și omorîți pe preoții Domnului; căci s’au învoit cu David: au știut bine că fugă, și nu mi-au dat de veste.“ Dar slujitorii împăratului n’au voit să întindă mîna ca să lovească pe preoții Domnului.

18. Atunci împăratul a zis lui Doeg: „Întoarce-te, și lovește pe preoți.“ Și Doeg, Edomitul, s-a întors, și a lovit pe preoți; a omorît în ziua aceea optzeci și cinci de oameni, cari purtau efodul de in.

19. Saul a mai trecut prin ascuțișul săbiei cetatea preoțească Nob; bărbați și femei, copii și prunci, boi, măgari și oi: toți au căzut supt ascuțișul săbiei.

20. Un fiu al lui Ahimelec, fiul lui Ahitub, a scăpat. Numele lui era Abiatar. A fugit la David,
21. și i-a spus că Saul a ucis pe preoții Domnului.
22. David a zis lui Abiatar: „M'am gândit chiar în ziua aceea că Doeg, Edomitul, fiind acolo, nu se putea să nu spună lui Saul. Eu sînt pricina morții tuturor sufletelor din casa tatălui tău.
23. Rămîi cu mine, nu te teme de nimic, căci cel ce caută să ia viața mea, caută s'o ia și pe a ta; lîngă mine vei fi bine păzit.“

23

1. Au venit și au spus lui David: „Iată că Filistenii au început lupta împotriva Cheilei, și au jăfuit ariile.“
2. David a întrebat pe Domnul, și a zis: „Să mă duc, și să bat pe Filistenii aceștia?“ Și Domnul i-a răspuns: „Du-te, bate pe Filistenii, și izbăvește Cheila.“
3. Dar oamenii lui David i-au zis: „Iată că noi ne temem chiar aici în Iuda; ce va fi cînd vom merge la Cheila, împotriva oștilor Filistenilor?“
4. David a întrebat iarăș pe Domnul. Și Domnul i-a răspuns: „Scoală-te și pogoară-te la Cheila, căci dau pe Filistenii în mîinile tale.“
5. David s-a dus dar cu oamenii lui la Cheila, și s-a bătut împotriva Filistenilor; le-a luat vitele, și le-a pricinuit o mare înfrîngere. Astfel a izbăvit David pe locuitorii din Cheila.
6. Cînd a fugit Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s-a pogorît cu efodul în mînă.
7. Saul a fost înștiințat de sosirea lui David la Cheila, și a zis: „Dumnezeu îl dă în mîinile mele, căci a venit și s-a închis într'o cetate cu porți și zăvoare.“
8. Și Saul a chemat tot poporul la război ca să se pogoare la Cheila și să împresoare pe David și pe oamenii lui.
9. David, luînd cunoștință de acest plan rău pe care-l punea la cale Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: „Adu efodul!“
10. Și David a zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească cetatea din pricina mea.
11. Mă vor da în mîinile lui locuitorii din Cheila? Se va pogorî Saul aici, cum a aflat robul Tău? Doamne, Dumnezeul lui Israel binevoiește și descopere lucrul acesta robului Tău!“ Și Domnul a răspuns: „Se va pogorî.“
12. David a mai zis: „Mă vor da locuitorii din Cheila pe mine și pe oamenii mei, în mîinile lui Saul?“ Și Domnul a răspuns: „Te vor da.“
13. Atunci David s-a sculat cu oamenii lui în număr de aproape șase sute de inși; au ieșit din Cheila, și s-au dus unde au putut. Saul, aflînd că David a scăpat din Cheila, s-a oprit din mers.
14. David a locuit în pustie, în locuri întărite, și a rămas pe muntele din pustia Zif. Saul îl căuta mereu, dar Dumnezeu nu l-a dat în mîinile lui.
15. David, văzînd că Saul a pornit să-i ia viața, a stătut în pustia Zif, în pădure.
16. Atunci Ionatan, fiul lui Saul, s-a sculat și s-a dus la David în pădure. El i-a întărit încrederea în Dumnezeu,
17. și i-a zis: „Nu te teme de nimic, căci mîna tatălui meu Saul nu te va atinge. Tu vei domni peste Israel, și eu voi fi al doilea după tine; tatăl meu Saul știe și el bine lucrul acesta.“
18. Au făcut iarăș amîndoi legămînt înaintea Domnului, și David a rămas în pădure, iar Ionatan s-a dus acasă.
19. Zifiții s'au suit la Saul la Ghibea, și au zis: „Nu-i David ascuns între noi în locuri întărite, în pădure, pe dealul Hachila, care este la miazăzi de pustie?
20. Pogoară-te dar, împărate, fiindcă aceasta este toată dorința sufletului tău; lasă pe noi dacă e vorba să-l dăm în mîinile împăratului.“
21. Saul a zis: „Domnul să vă binecuvinteze că aveți milă de mine!
22. Duceți-vă, vă rog, de mai cercetați, ca să știți și să descoperiți în ce loc și-a îndreptat pașii, și cine l-a văzut, căci mi s-a spus că este foarte șiret.
23. Cercetați și vedeți toate locurile unde se ascunde, veniți apoi la mine cu ceva temeinic, și voi

porni cu voi. Dacă este în țară, îl voi căuta printre toate miile lui Iuda.“

24. S-au sculat dar și s-au dus la Zif înaintea lui Saul. David și oamenii lui erau în pustia Maon, și anume în câmpia din spre miazăzi de pustie.

25. Saul a plecat cu oamenii săi în căutarea lui David. Despre lucrul acesta s-a dat de veste lui David, care s-a pogorît la stîncă și a rămas în pustia Maon. Saul, cînd a auzit, a urmărit pe David în pustia Maon.

26. Saul mergea pe o parte a muntelui, și David cu oamenii lui pe cealaltă parte a muntelui. David fugea repede ca să scape de Saul. Dar Saul și oamenii lui chiar înconjuraseră pe David și pe ai lui, ca să pună mîna pe ei,

27. cînd un sol a venit și a spus lui Saul: „Grăbește-te să vii, căci au năvălit Filistenii în țară.“

28. Saul a încetat să urmărească pe David, și s'a întors să iasă înaintea Filistenilor. De aceea locul acela s-a numit Sela-Hamahlecot (Stîncă împărțirii).

29. De acolo David s'a suit spre locurile întărite din En-Ghedi, și a locuit acolo.

24

1. Cînd s-a întors Saul de la urmărirea Filistenilor, au venit și i-au spus: „Iată că David este în pustia En-Ghedi.“

2. Saul a luat trei mii de oameni aleși din tot Israelul, și s-a dus să caute pe David și pe oamenii lui pînă pe stîncile țăpilor sălbatici.

3. A ajuns la niște stîne de oi, cari erau lîngă drum; și acolo era o peșteră, în care a intrat să doarmă. David și oamenii lui erau în fundul peșterii.

4. Oamenii lui David i-au zis: „Iată ziua în care Domnul îți zice: „Dau pe vrăjmașul tău în mînile tale; fă-i ce-ți va plăcea.“ David s'a sculat, și a tăiat încet colțul hainei lui Saul.

5. După aceea, inima îi bătea, pentrucă tăiasese colțul hainei lui Saul.

6. Și a zis oamenilor săi: „Să mă ferească Domnul să fac împotriva domnului meu, care este unsul Domnului, o așa faptă ca să pun mîna pe el! Căci el este unsul Domnului.“

7. Cu aceste cuvinte David a oprit pe oamenii săi, și i-a împedecat să se arunce asupra lui Saul. Apoi Saul s'a sculat să iasă din peșteră, și și-a văzut înainte de drum.

8. După aceea, David s-a sculat și a ieșit din peșteră. El a început să strige atunci după Saul:

„Împărate, domnul meu!“ Saul s-a suit înapoi, și David s-a plecat cu fața la pămînt și s'a închinat.

9. David a zis lui Saul: „De ce ascuți tu de vorbele oamenilor cari zic: „David îți vrea răul?“

10. Vezi acum cu ochii tăi că Domnul te dăduse astăzi în mînile mele în peșteră. Oamenii mei mă îndemnau să te omor; dar te-am cruțat, și am zis: „Nu voi pune mîna pe domnul meu, căci este unsul Domnului.“

11. Uite, părintele meu, uite colțul hainei tale în mîna mea. Fiindcă ți-am tăiat colțul hainei, și nu te-am ucis, să știi și să vezi că în purtarea mea nu este nici răutate nici răzvrătire, și că n'am păcătuit împotriva ta. Totuș tu îmi întinzi curse, ca să-mi iei viața.

12. Judece Domnul între mine și tine, și Domnul să mă răzbune pe tine; dar eu nu voi pune mîna pe tine.

13. Răul dela cei răi vine, zice vechea zicală. De aceea eu nu voi pune mîna pe tine.

14. Împotriva cui a pornit împăratul lui Israel? Pe cine urmărești tu? Un cîne mort, un purice.

15. Domnul va judeca și va hotărî între mine și tine, El va vedea, El îmi va apăra pricina și El îmi va face dreptate, izbăvindu-mă din mîna ta.“

16. Cînd a sfinșit David de spus aceste vorbe lui Saul, Saul a zis: „Glasul tău este, fiule David?“ Și Saul a ridicat glasul și a plîns.

17. Și a zis lui David: „Tu ești mai bun decît mine; căci tu mi-ai făcut bine, iar eu ți-am făcut rău.

18. Tu îți arăți azi bunătatea cu care te porți față de mine, căci Domnul mă dăduse în mînile tale, și nu m-ai omorît.

19. Dacă întîlnește cineva pe vrăjmașul lui, îl lasă oare să-și urmeze drumul în liniște? Domnul să-ți răsplătească pentru ce mi-ai făcut în ziua aceasta!

20. Acum iată, știu că tu vei domni, și că împărăția lui Israel va rămînea în mînile tale.

21. Jură-mi dar pe Domnul că nu-mi vei nimici sămînța mea după mine, și că nu-mi vei șterge numele din casa tatălui meu.“

22. David a jurat lui Saul. Apoi Saul a plecat acasă, iar David și oamenii lui s-au suit în locul întărit.

25

1. Samuel a murit. Tot Israelul s-a adunat și l-a plîns, și l-au îngropat în locuința lui la Rama. Atunci David s-a sculat și s-a pogorît în pustia Paran.

2. În Maon era un om foarte bogat, a cărui avere era în Carmel; avea trei mii de oi și o mie de capre, și se afla la Carmel pentru tunderea oilor lui.

3. Numele acestui om era Nabal, și nevasta lui se chema Abigail; era o femeie cu judecată și frumoasă la chip, dar bărbatul ei era aspru și rău în faptele lui. El se trăgea din Caleb.

4. David a aflat în pustie că Nabal își tunde oile.

5. A trimes la el zece tineri, cărora le-a zis: „Suiți-vă la Carmel, și duceți-vă la Nabal. Întrebați-l de sănătate în numele meu,

6. și să-i vorbiți așa: „Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău.

7. Și acum, am auzit că tunzi oile. Păstorii tăi au fost cu noi; nu i-am ocărît, și nu li s'a luat nimic în tot timpul cît au fost la Carmel.

8. Întreabă pe slujitorii tăi, și-ți vor spune. Să capete trecere dar tinerii aceștia înaintea ta, fiindcă venim într'o zi de bucurie. Dă dar, te rog, robilor tăi și fiului tău David, ce te lasă inima.“

9. Cînd au ajuns oamenii lui David, au spus lui Nabal toate aceste cuvinte, în numele lui David. Apoi au tăcut.

10. Nabal a răspuns slujitorilor lui David: „Cine este David, și cine este fiul lui Isai? Astăzi sînt mulți slujitori cari fug de la stăpîni.

11. Și să-mi iau eu pînea, apa, și vitele mele, pe cari le-am tăiat pentru tunzătorii mei, și să le dau unor oameni cari sînt de nu știu unde?“

12. Oamenii lui David și-au luat drumul înapoi; s'au întors, și au spus, la sosirea lor, toate aceste cuvinte lui David.

13. Atunci David a zis oamenilor săi: „Fiecare din voi să-și încingă sabia!“ Și fiecare și-a încins sabia. David și-a încins și el sabia, și aproape patru sute de inși s'au suit după el. Au mai rămas doar două sute la calabalîcuri.

14. Unul din slujitorii lui Nabal a venit și a zis către Abigail, nevasta lui Nabal: „Iată că David a trimes din pustie niște soli să întrebe de sănătate pe stăpînul nostru, și el s'a purtat rău cu ei.

15. Și totuș oamenii aceștia au fost foarte buni cu noi; nu ne-au ocărît, și nu ni s'a luat nimic, în tot timpul cît am fost cu ei în cîmp.

16. Ne-au fost zid și zi și noapte, în tot timpul cît am fost cu ei, la păscutul turmelor.

17. Să știi acum și vezi ce ai de făcut, căci perderea stăpînului nostru, și a întregii lui case este hotărîtă, și el este așa de rău încît nimeni nu îndrăznește să-i vorbească.

18. Abigail a luat îndată două sute de pîni, două burdufuri cu vin, cinci oi pregătite, cinci măsuri de grîu prăjit, o sută de turte de stafide, și două sute de legături de smochine. Le-a pus pe măgari,

19. și a zis slujitorilor săi: „Luați-o înaintea mea, și eu voi veni după voi. N'a spus nimic bărbatului ei Nabal.

20. Ea a încălecat pe un măgar, a pogorît muntele pe un drum tufos, și iată că David și oamenii lui se pogorau în fața ei, așa că i-a întîlnit. -

21. David zisese: „În zadar am păzit tot ce are omul acesta în pustie, de nu s-a luat nimic din tot ce are, căci mi-a întors rău pentru bine.

22. Dumnezeu să pedepsească pe robul său David cu toată asprimea, dacă voi mai lăsa să rămînă pîna la lumina zilei pe cineva de parte bărbătească din tot ce este al lui Nabal!“

23. Cînd a zărit Abigail pe David, s-a dat jos repede de pe măgar, a căzut cu fața la pămînt înaintea lui David, și s-a închinat pîna la pămînt.

24. Apoi, aruncîndu-se la picioarele lui, a zis: „Eu sînt de vină, domnul meu! Îngăduie roabei tale să-ți vorbească la urechi, și ascultă cuvintele roabei tale.

25. Să nu-și pună domnul meu mintea cu omul acela rău, cu Nabal, căci, cum îi este numele, așa este și el; Nabal (Nebun) îi este numele, și este plin de nebunie. Și eu, roaba ta, n-am văzut pe oamenii trimeși de domnul meu.
26. Acum, domnul meu, viu este Domnul și viu este sufletul tău, că Domnul te-a oprit să verși sânge și să te ajuți cu mâna ta. Vrăjmașii tăi, cei ce vor răul domnului meu, să fie ca Nabal!
27. Primește darul acesta pe care-l aduce roaba ta domnului meu, și să se împartă oamenilor cari merg după domnul meu.
28. Iartă, te rog, vina roabei tale, căci Domnul va face domnului meu o casă trainică; iartă, căci domnul meu poartă războaiele Domnului, și niciodată nu va fi răutate în tine.
29. Dacă se va ridica cineva care să te urmărească și să vrea să-ți ia viața, sufletul domnului meu va fi legat în mănunchiul celor vii la domnul, Dumnezeul tău, și să arunce cu praștia sufletul vrăjmașilor tăi.
30. Când va face Domnul domnului meu tot binele pe care ți l-a făgăduit, și te va pune mai mare peste Israel,
31. atunci nu va avea domnul meu nici muștrări de cuget și nici nu-l va durea inima că a vărsat sânge degeaba și că s-a răzbunat singur. Și când va face Domnul bine domnului meu, adu-ți aminte de roaba ta.“
32. David a zis Abigailei: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel, care te-a trimis astăzi înaintea mea!
33. Binecuvântată să fie judecata ta, și binecuvântată să fii tu, că m-ai oprit în ziua aceasta să vărs sânge, și mi-ai oprit mâna!
34. Dar viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, care m-a oprit să-ți fac rău, că, dacă nu te-ai fi grăbit să vii înaintea mea, n'ar mai fi rămas nimic din ce este al lui Nabal, pînă la lumina zilei de mîne.“
35. Și David a luat din mâna Abigailei ce-i adusese, și i-a zis: „Suie-te în pace acasă; vezi, că ți-am ascultat glasul, și te-am primit bine.“
36. Abigail a ajuns la Nabal. Și tocmai el dădea în casa lui un ospăț ca un ospăț împărătesc; inima îi era veselă, și era beat mort. Ea nu i-a spus nimic, nimic, pînă la lumina zilei.
37. Dar dimineața, după ce trecuse beția lui Nabal, nevastă-sa i-a istorisit ce se întîmplase. Inima lui Nabal a primit o lovitură de moarte, și s'a făcut ca o piatră.
38. Cam după zece zile, Domnul a lovit pe Nabal, și a murit.
39. David a aflat că murise Nabal, și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, că mi-a apărat pricina în ocara pe care mi-a făcut-o Nabal, și a împedecat pe robul său să facă rău! Domnul a făcut ca răutatea lui Nabal să cadă asupra capului lui.“
- David a trimis vorba Abigailei că vrea s'o ia de nevastă.
40. Slujitorii lui David au ajuns la Abigail la Carmel, și i-au vorbit așa: „David ne-a trimis la tine, ca să te ia de nevastă.“
41. Ea s-a sculat, s-a aruncat cu fața la pămînt, și a zis: „Iată, roaba ta se socotește ca o roabă, gata să spele picioarele slujitorilor domnului meu.“
42. Și îndată Abigail a plecat, călare pe un măgar, și însoțită de cinci fete; a mers după solii lui David, și i-a fost nevastă.
43. David luase și pe Ahinoam din Izreel, și amîndouă au fost nevestele lui.
44. Și Saul dăduse pe fiică-sa Mical, nevasta lui David, lui Palti din Galim, fiul lui Laiș.

26

1. Zifiții s-au dus la Saul la Ghibea, și au zis: „Iată că David este ascuns pe dealul Hachila, în fața pustiei.“
2. Saul s-a sculat și s'a pogorît în pustia Zif, cu trei mii de oameni aleși din Israel, ca să caute pe David în pustia Zif.
3. A tăbărît pe dealul Hachila, în fața pustiei, lîngă drum. David era în pustie; și, înțelegînd că Saul merge în urmărirea lui în pustie,

4. a trimis niște iscoade, și a aflat că în adevăr Saul venise.
5. Atunci David s-a sculat și a venit la locul unde tăbărise Saul, și a văzut locul unde era culcat Saul, cu Abner, fiul lui Ner, căpetenia oștirii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberii și poporul era tăbărit în jurul lui.
6. David a luat cuvântul, și vorbind lui Ahimelec, Hetitul, și lui Abișai, fiul Țeruei și fratele lui Ioab, a zis: „Cine vrea să se pogoare cu mine în tabără la Saul?” Și Abișai a răspuns: „Eu, mă voi pogori cu tine.”
7. David și Abișai s’au dus noaptea la popor. Și iată că Saul era culcat și dormea în cort în mijlocul taberii, și sulița lui era înfiptă în pământ la capul lui. Abner și poporul lui erau culcați în jurul lui.
8. Abișai a zis lui David: „Dumnezeu dă astăzi pe vrăjmașul tău în mâinile tale; lasă-mă, te rog, să-l lovesc cu sulița mea, și să-l pironesc dintr’o lovitură în pământ, ca să n’am nevoie să-i mai dau alta.”
9. Dar David a zis lui Abișai: „Nu-l omorî! Căci cine ar putea pune mâna pe unsul Domnului și să rămână nepedepsit?”
10. Și David a zis: „Viu este Domnul, că numai Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că se va pogori într’un câmp de bătaie și va peri.
11. Să mă ferească Domnul, să pun mâna pe unsul Domnului! Ia numai sulița dela căpățiul lui, cu urciorul cu apă, și să plecăm.”
12. David a luat dar sulița și urciorul cu apă de la căpățiul lui Saul, și au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n-a băgat de seamă nimic, și nimeni nu s-a deșteptat, căci Domnul îi cufundase pe toți într-un somn adânc.
13. David a trecut de cealaltă parte, și a ajuns departe pe vârful muntelui, la o mare depărtare de tabără.
14. Și a strigat poporului și lui Abner, fiul lui Ner: „N-auzi tu, Abner?” Abner a răspuns: „Cine ești tu care strigi către împăratul?”
15. Și David a zis lui Abner: „Oare nu ești tu bărbat? Și cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci n-ai păzit pe împărat, stăpînul tău? Căci cineva din popor a venit să omoare pe împăratul, stăpînul tău.
16. Ce ai făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sînteți vrednici de moarte, căci n’ați vegheat asupra stăpînului vostru, asupra unsului Domnului. Uită-te acum unde este sulița împăratului și ulciorul de apă, cari erau la căpățiul lui.”
17. Saul a cunoscut glasul lui David, și a zis: „Glasul tău este, fiul meu David?” Și David a răspuns: „Glasul meu, împărate, domnul meu!”
18. Și a zis: „Pentru ce urmărește domnul meu pe robul său? Ce-am făcut, și cu ce sînt vinovat?”
19. Să binevoiască acum împăratul, domnul meu, să asculte cuvintele robului său: „Dacă Domnul este Cel ce te atîță împotriva mea, să primească mirosul unui dar de mîncare dela noi; dar dacă oamenii te atîță, blestemați să fie înaintea Domnului, fiindcă ei mă izgonesc azi ca să mă deslipească de moștenirea Domnului, zicîndu-mi: „Du-te de slujește unor dumnezei străini!”
20. Oh! să nu-mi cadă sîngele pe pământ departe de Fața Domnului! Căci împăratul lui Israel a pornit să mă caute ca pe un purice, cum ar urmări o potîrniche în munți.”
21. Saul a zis: „Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu David, căci nu-ți voi mai face rău, fiindcă în ziua aceasta viața mea a fost scumpă înaintea ta. Am lucrat ca un nebun, și am făcut o mare greșală.”
22. David a răspuns: „Iată sulița împăratului; să vină unul din oamenii tăi s-o ia.
23. Domnul va răsplăti fiecăruia după dreptatea lui și după credincioșia lui: căci Domnul te dăduse azi în mâinile mele, și eu n’am vrut să pun mâna pe unsul Domnului.
24. Și după cum azi viața ta a avut un mare preț înaintea mea, tot așa și viața mea va avea un mare preț înaintea Domnului, și El mă va izbăvi din orice necaz.”
25. Saul a zis lui David: „Fii binecuvîntat, fiul meu David! Tu vei face lucruri mari și vei birui.” David și-a văzut de drum, și Saul s-a întors acasă.

1. David și-a zis în sine: „Voi peri într-o zi ucis de mîna lui Saul; nu este nimic mai bine pentru mine decît să fug în țara Filistenilor, pentru ca Saul să înceteze să mă mai caute în tot ținutul lui Israel; așa voi scăpa de mîna lui.“
2. Și David s-a sculat, el și cei șase sute de oameni cari erau împreună cu el, și au trecut la Achiș, fiul lui Maoc, împăratul Gatului.
3. David și oamenii lui au rămas în Gat la Achiș; își aveau fiecare familia lui, și David își avea cele două neveste: Ahinoam din Izreel și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal.
4. Saul, cînd a aflat că David fugise la Gat, a încetat să-l mai caute.
5. David a zis lui Achiș: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, rogu-te să mi se dea într-una din cetățile țării un loc unde să pot locui; căci pentruce să locuiesc robul tău cu tine în cetatea împărătească?“
6. Și chiar în ziua aceea, Achiș i-a dat Țiclagul. De aceea Țiclagul a fost al împăraților lui Iuda pînă în ziua de azi.
7. Timpul cît a locuit David în țara Filistenilor a fost de un an și patru luni.
8. David și oamenii lui se suiau și năvăleau asupra Gheșuriților, Ghirziților și Amaleciților; căci neamurile acestea locuiau din vremuri vechi în ținutul acela pînă la Șur și pînă în țara Egiptului.
9. David pustia ținutul acesta; nu lăsa cu viață nici bărbat nici femeie, le lua oile, boii, măgarii, cămilele, hainele, și apoi se întorcea și se ducea la Achiș.
10. Achiș zicea: „Unde ați năvălit azi?“ Și David răspundea: „Spre miazăzi de Iuda, spre miazăzi de Ierahmeeliți și spre miazăzi de Cheniți.“
11. David nu lăsa cu viață nici bărbat, nici femeie ca să vină la Gat; „căci“, se gîndea el, ei „ar putea să vorbească împotriva noastră și să zică:„Așa a făcut David.“ Și acesta a fost felul lui de purtare în tot timpul cît a locuit în țara Filistenilor.
12. Achiș se încredea în David, și zicea: „S-a făcut urît poporului său Israel, și va rămînea în slujba mea pe vecie.“

1. Pe vremea aceea, Filistenii și-au strîns taberile și au făcut o oștire ca să pornească cu război împotriva lui Israel. Achiș a zis lui David: „Să știi că vei veni cu mine la oștire, tu și oamenii tăi.“
2. David a răspuns lui Achiș: „Ei bine, vei vedea ce va face robul tău.“ Și Achiș a zis lui David: „De aceea te voi pune păzitorul capului meu în tot timpul.“
3. Samuel murise. - Tot Israelul îl plînsese, și-l îngropaseră la Rama în cetatea lui. Saul îndepărtase din țară pe cei ce chemau morții și pe cei ce ghiceau.
4. Filistenii s-au strîns, și au venit de au tăbărit la Sunem: Saul a strîns pe tot Israelul și au tăbărit la Ghilboa.
5. La vederea taberii Filistenilor, Saul a fost cuprins de frică, și un tremur puternic i-a apucat inima.
6. Saul a întrebat pe Domnul și Domnul nu i-a răspuns nici prin vise, nici prin Urim, nici prin prooroci.
7. Atunci Saul a zis slujitorilor lui: „Căutați-mi o femeie care să cheme morții, ca să mă duc s-o întreb.“ Slujitorii lui i-au zis: „Iată că în En-Dor este o femeie care cheamă morții.“
8. Atunci Saul s-a schimbat, a luat alte haine, și a plecat cu doi oameni. Au ajuns la femeia aceea noaptea. Saul i-a zis: „Spune-mi viitorul chemînd un mort, și scoală-mi pe cine-ți voi spune.“
9. Femeia i-a răspuns: „Știi ce a făcut Saul, cum a nimicit din țară pe ceice cheamă morții și pe ceice ghicesc viitorul: pentruce dar întinzi o cursă vieții mele, ca să mă omori?“
10. Saul i-a jurat pe Domnul, și a zis: „Viu este Domnul, că nu ți se va întîmpla niciun rău pentru aceasta.“
11. Femeia a zis: „Pe cine vrei să-ți scol?“ Și el a răspuns: „Scoală-mi pe Samuel.“
12. Cînd a văzut femeia pe Samuel, a scos un țipăt mare, și a zis lui Saul: „Pentruce m-ai înșelat? Tu ești Saul!“

13. Împăratul i-a zis: „Nu te teme de nimic; dar ce vezi?“ Femeia a zis lui Saul: „Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ.“
14. El i-a zis: „Cum e la chip?“ Și ea a răspuns: „Este un bătrîn care se scoală, și este învelit cu o mantie.“ Saul a înțeles că era Samuel, și s-a plecat cu fața la pământ, și s-a închinat.
15. Samuel a zis lui Saul: „Pentru ce m-ai turburat, chemîndu-mă?“ Saul a răspuns: „Sînt într-o mare strîmtoare: Filistenii îmi fac război, și Dumnezeu S-a depărtat dela mine; nu mi-a răspuns nici prin prooroci, nici prin vise. Și te-am chemat să-mi arăți ce să fac.“
16. Samuel a zis: „Pentru ce mă întreb pe mine cînd Domnul S-a depărtat de tine și S-a făcut vrăjmașul tău?“
17. Domnul îți face așa cum îți vestisem din partea Lui; Domnul a rupt împărăția din mîinile tale, și a dat-o altuia, lui David.
18. N-ai ascultat de glasul Domnului, și n-ai făcut pe Amalec să simtă aprinderea mîniei Lui: de aceea îți face Domnul așa astăzi.
19. Și chiar Domnul va da pe Israel împreună cu tine în mîinile Filistenilor. Mîne, tu și fiii tăi, veți fi împreună cu mine și Domnul va da tabăra lui Israel în mîinile Filistenilor.“
20. Îndată Saul a căzut la pământ cît era de lung, și cuvintele lui Samuel l-au umplut de groază; nu mai avea nici o putere, căci nu mîncase toată ziua și toată noaptea.
21. Femeia a venit la Saul, și, văzîndu-l foarte înspăimîntat, i-a zis: „Iată că roaba ta ți-a ascultat glasul; mi-am pus viața în primejdie, ascultînd de cuvintele pe care mi le-ai spus.“
22. Ascultă acum, și tu, glasul roabei tale, și lăsa-mă să-ți dau o bucată de pîne, ca să mînci și să prinzi putere ca să pornești la drum.“
23. Dar el n'a vrut, și a zis: „Nu mînc nimic!“ Slujitorii lui și femeia au stăruit de el pînă i-a ascultat. S-a sculat dela pământ, și a șezut pe pat.
24. Femeia avea la ea un vițel gras, pe care l-a tăiat în grabă; a luat făină, a frămîntat-o, și a copt azimi.
25. Le-a pus înaintea lui Saul și înaintea slujitorilor lui, și au mîncat. Apoi s-au sculat și au plecat chiar în noaptea aceea.

29

1. Filistenii își strînseseră toate oștile la Afec, și Israel tăbărîse la fîntîna lui Izreel.
2. Domnii Filistenilor au înaintat cu sutele și miile lor; și David și oamenii lui mergeau mai la coadă cu Achiș.
3. Domnii Filistenilor au zis: „Ce caută Evreii aceștia aici?“ Și Achiș a răspuns domnitorilor Filistenilor: „Acesta este David, slujitorul lui Saul, împăratul lui Israel. De mult este cu mine, și n-am găsit nici cel mai mic lucru de care să-l învinuiesc, dela venirea lui și pînă în ziua de azi.“
4. Dar domnitorii Filistenilor s-au mîniat pe Achiș, și i-au zis: „Trimete înapoi pe omul acesta, ca să se întoarcă în locul unde l-ai așezat; să nu se pogoare cu noi pe cîmpul de bătaie, ca să nu ne fie vrăjmaș în timpul luptei. Și cum ar putea să se facă omul acesta plăcut stăpînului său, decît cu capetele oamenilor noștri?“
5. Nu este acesta David pentru care cîntau jucînd:
„Saul și-a bătut miile lui,
Iar David zecile lui de mii?“
6. Achiș a chemat pe David, și i-a zis: „Viu este Domnul că ești un om curat la suflet, și-mi place să te văd mergînd și venind cu mine în tabără, căci n-am găsit nimic rău în tine, dela venirea ta la mine pînă în ziua de azi; dar nu ești pe placul domnitorilor.“
7. Întoarce-te dar și mergi în pace, ca să nu faci nimic neplăcut înaintea domnitorilor Filistenilor.“
8. David a zis lui Achiș: „Dar ce am făcut, și cei ai găsit în robul tău, de cînd sînt la tine pînă în ziua de azi, ca să nu merg să lupt împotriva vrăjmașilor domnului meu, împăratul?“
9. Achiș a răspuns lui David: „Știu că ești plăcut înaintea mea ca un înger al lui Dumnezeu; dar domnitorii Filistenilor au zis: „Să nu se suie cu noi la luptă.“
10. Astfel, scoală-te dis de dimineață, tu și slujitorii stăpînului tău, cari au venit cu tine; sculați-vă

dis de dimineată, și plecați de îndată ce se va lumina.“

11. David și oamenii lui s-au sculat de noapte de tot, ca să plece dimineata, și să se întoarcă în țara Filistenilor. Și Filistenii s-au suit la Izreel.

30

1. Când a ajuns David cu oamenii lui a treia zi la Țiclag, Amaleciții năvăliseră în partea de miazăzi și în Țiclag. Ei nimiciseră și arseseră Țiclagul,

2. după ce luaseră prinși pe femei și pe tot cei ce se aflau acolo, mici și mari. Nu omorâseră pe nimeni, dar luaseră totul și plecaseră.

3. David și oamenii lui au ajuns în cetate, și iată că era arsă; și nevestele, fiii și fiicele lor, fuseseră luate prinse.

4. Atunci David și poporul care era cu el au ridicat glasul, și au plîns pînă n-au mai putut plînge.

5. Cele două neveste ale lui David: Ahinoam din Izreel, și Abigail din Carmel, nevasta lui Nabal, fuseseră luate și ele.

6. David a fost în mare strîmtoare, căci poporul vorbea să-l ucidă cu pietre, pentru că toți erau amărîți în suflet, fiecare din pricina fiilor și fetelor lui. Dar David s-a îmbărbătat, sprijinindu-se pe Domnul, Dumnezeul lui.

7. El a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec: „Adu-mi efodul!“ Abiatar a adus efodul la David.

8. Și David a întrebat pe Domnul: „Să urmăresc oastea aceasta? O voi ajunge?“ Domnul i-a răspuns: „Urmărește-o, căci o vei ajunge și vei izbăvi totul.“

9. Și David a pornit, el și cei șase sute de oameni cari erau cu el. Au ajuns la pîrîul Besor, unde s-au oprit cei ce rămîneau la coadă.

10. David i-a urmărit mai departe, cu patru sute de oameni; dar două sute de oameni s’au oprit, fiind prea oboșiți ca să mai treacă pîrîul Besor.

11. Pe cîmp au dat peste un om Egiptean, pe care l-au adus la David. I-au dat să mănînce pîne și să bea apă,

12. și i-au mai dat și o legătură de smochine și două legături de stafide. După ce a mîncat, i-au venit iarăș puterile, căci nu mîncase și nu băuse apă de trei zile și trei nopți.

13. David i-a zis: „Al cui ești, și de unde ești?“ El a răspuns: „Sînt un băiat egiptean, în slujba unui Amalecit, și de trei zile stăpînul meu m-a părăsit pentrucă eram bolnav.

14. Am năvălit în partea de miazăzi a Cheretiților, pe ținutul lui Iuda și la miazăzi de Caleb, și am ars Țiclagul.“

15. David i-a zis: „Vrei să mă duci la oastea aceasta?“ Și el a zis: „Jură-mi pe Numele lui Dumnezeu că nu mă vei omorî și nu mă vei da pe mîna stăpînului meu, și te voi pogorî la oastea aceasta.“

16. El i-a slujit astfel de călăuză. Și Amaleciții erau risipiți pe tot ținutul, mîncînd, bînd și jucînd, de bucuria prăzii celei mari pe care o luaseră din țara Filistenilor și din țara lui Iuda.

17. David i-a bătut din zorii zilei pînă a doua zi seara, și n’a scăpat niciunul din ei, afară de patru sute de tineri, cari au încălecat pe cămile și au fugit.

18. David a scăpat astfel tot ce luaseră Amaleciții, și a scăpat și pe cele două neveste ale lui.

19. Nu le-a lipsit nimeni, dela mic pînă la mare, nici fiu, nici fiică, nici un lucru din pradă, nimic din ce li se luase: David a adus înapoi totul.

20. Și David a luat toate oile și toți boii; și cei ce mîneau turma aceasta și mergeau în fruntea ei, ziceau: „Aceasta este prada lui David!“

21. David a ajuns la cei două sute de oameni cari fuseseră prea oboșiți ca să mai meargă după el și pe cari-i lăsase la pîrîul Besor. Ei au ieșit înaintea lui David și înaintea poporului care era cu el. David s-a apropiat de ei, și i-a întrebat de sănătate.

22. Toți oamenii răi și de nimic dintre cei ce merseseră cu David au luat cuvîntul și au zis: „Fiindcă n’au venit cu noi, să nu le dăm nimic din prada pe care am scăpat-o, ci doar să-și ia fiecare nevasta și copiii, și să plece.“

23. Dar David a zis: „Să nu faceți așa, fraților, cu ce ne-a dat Domnul; căci El ne-a păzit și a dat în

mînilor noastre ceata care venise împotriva noastră.

24. Și cine v-ar asculta în privința aceasta? Partea trebuie să fie aceeași atât pentru cel ce s-a pogorît pe cîmpul de bătaie cît și pentru cel ce a rămas la calabalîcuri; s-o împartă deopotrivă.

25. Lucrul acesta a rămas de atunci și pînă în ziua de azi o lege și un obicei în Israel.

26. Cînd s'a întors la Țiclag, David a trimis o parte din pradă bătrînilor lui Iuda, prietenilor săi, spunîndu-le aceste cuvinte: „Iată darul pe care vi-l fac din prada luată dela vrăjmașii Domnului!“

27. A trimis celor din Betel, celor din Ramot dela miază zi, celor din Iatir,

28. celor din Aroer, celor din Sifmot, celor din Eștemoa,

29. celor din Racal, celor din cetățile Ierahmeeliților, celor din cetățile Cheniților,

30. celor din Horma, celor din Cor-Așan, celor din Atac,

31. celor din Hebron, și în toate locurile pe cari le străbătuse David cu oamenii lui.

31

1. Filistenii s'au luptat cu Israel, și bărbații lui Israel au luat-o la fugă dinaintea Filistenilor, și au căzut uciși pe muntele Ghilboa.

2. Filistenii au urmărit pe Saul și pe fiii lui, și au ucis pe Ionatan, Abinadab și Malchișua, fiii lui Saul.

3. Saul a fost prins în toiul luptei; arcașii l-au ajuns și l-au rănit greu.

4. Saul a zis atunci celui ce-i ducea armele: „Scoate-ți sabia, și străpunge-mă, ca nu cumva acești netăiați împrejur să vină să mă străpungă și să-și bată joc de mine.“ Cel ce-i ducea armele n-a voit, căci îi era teamă. Și Saul și-a luat sabia, și s-a aruncat în ea.

5. Cel ce ducea armele lui Saul, văzîndu-l mort, s-a aruncat și el în sabia lui, și a murit împreună cu el.

6. Astfel au perit în același timp și în aceeași zi, Saul și cei trei fii ei lui, cel ce-i purta armele, și toți oamenii lui.

7. Cei din Israel, cari erau dincolo de vale și dincolo de Iordan, văzînd că oamenii lui Israel fugeau și să Saul și fiii lui muriseră, și-au părăsit cetățile și au luat-o și ei la fugă. Și Filistenii au venit și s-au așezat în ele.

8. A doua zi, Filistenii au venit să desbrace pe cei morți, și au găsit pe Saul și pe cei trei fii ai lui căzuți pe muntele Ghilboa.

9. Au tăiat capul lui Saul, și i-au luat armele. Apoi au trimis să dea de veste prin toată țara Filistenilor în casele idolilor lor și în popor.

10. Au pus armele lui Saul în casa Astarteelor, și i-au atîrnat trupul pe zidurile Bet-Șanului.

11. Cînd au auzit locuitorii Iabesului din Galaad ce au făcut Filistenii lui Saul,

12. toți vitejii s-au sculat, au mers toată noaptea și au luat de pe zidurile Bet-Șanului trupul lui Saul și trupurile fiilor lui. Apoi s-au întors la Iabes, unde le-au ars;

13. le-au luat oasele, și le-au îngropat sub stejarul din Iabes. Și au postit șapte zile.